

**DIARIUSZ
SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ
VII KADENCJA**

24

(399)

16–30 XI 2008

KANCELARIA SENATU
Warszawa 2008

KANCELARIA SENATU – DZIAŁ PRASOWY

00–950 Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8

Internet: www.senat.gov.pl

(„Dziariusz Senatu RP”: www.senat.gov.pl/k7/dok/diar/index.htm)

Projekt graficzny

Piotr Bieżański

Redaguje zespół:

Małgorzata Nadobnik-Hassa

Urszula Makowska

Fot. Archiwum

Redakcja techniczna

Dział Edycji i Poligrafii Kancelarii Senatu

ISSN 1230-7459

Spis treści

Posiedzenia Senatu	5
22. posiedzenie Senatu	5
Prezydium Senatu.	21
30. posiedzenie Prezydium Senatu	21
Z prac komisji senackich	23
Kontakty międzynarodowe	47
Kronika senacka	51

Posiedzenia Senatu

W dniach 19 i 20 listopada br. odbyło się 22. posiedzenie Senatu. Obradom przewodniczyli marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie: Krystyna Bochenek, Marek Ziółkowski i Zbigniew Romaszewski.

Zaakceptowany przez Izbę porządek 22. posiedzenia obejmował następujące punkty:

- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o emeryturach pomostowych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu,
- trzecie czytanie projektu ustawy o obywatelstwie polskim.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o emeryturach pomostowych

Za przyjęciem ustawy o emeryturach pomostowych bez poprawek głosowało 52 senatorów, 31 było przeciw, a 2 wstrzymało się od głosu. Senatorowie głosowali najpierw nad wnioskiem, zgłoszonym przez mniejszość Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, o odrzucenie ustawy w całości, ale nie uzyskał on większości (31 głosów za, 54 – przeciw).

Zaproponowano ponad 100 poprawek (Komisji Rodziny i Polityki Społecznej i jej mniejszości, mniejszości Komisji Gospodarki Narodowej, a także indywidualne senatorów), ostatecznie nie były one jednak głosowane. Proponowane zmiany dotyczyły m.in. niewygaszania emerytur pomostowych, podwyższenia z 1,5% do 3% kwoty, jaką będą musieli wpłacać na

Przedstawiciele rządu podczas senackiej debaty nad ustawą o emeryturach pomostowych. Z prawej: wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior.

Fundusz Emerytur Pomostowych przedsiębiorcy zatrudniający pracowników w tzw. szczególnych warunkach. Proponowano także rozszerzenie listy zawodów i prac uprawniających do uzyskania emerytur pomostowych. Chodziło m.in. o elektroenergetyków, kierowców ciężarówek, osoby pracujące przy azbestie, wykonujące prace przy użyciu szczególnie ciężkich narzędzi, nauczycieli pracujących „przy tablicy”, konduktorów.

Przeciwko przyjęciu ustawy protestowały wszystkie centrale związkowe. Senatorowie przeprowadzili nad nią burzliwą debatę. Sprawozdawca Komisji Gospodarki Narodowej senator Tomasz Misiak zwrócił uwagę, że „tylko około połowy Polaków w wieku produkcyjnym jest aktywnych zawodowo. Trzeba to zmienić m.in. poprzez ograniczenie prawa do wcześniejszych emerytur” – powiedział. Zaapelował też o „przywrócenie sytuacji, w której pracujący Polacy będą płacić tylko na najciężej pracujących, a nie na wybrane grupy zawodowe”.

Senator Tomasz Misiak w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej apelował o przyjęcie ustawy o emeryturach pomostowych bez poprawek.

Mniejszość Komisji Gospodarki Narodowej, którą reprezentował senator Krzysztof Majkowski, postulowała wprowadzenie poprawek do ustawy o emeryturach pomostowych.

Senator Krzysztof Majkowski zaznaczył, że w ustawie o „pomostówkach” jest wiele zapisów niesprawiedliwych czy niezgodnych z konstytucją. Jako przykład wskazał datę graniczną zatrudnienia – 1 stycznia 1999 r., przekroczenie której odbiera prawo do emerytury pomostowej. „Państwo chce zaoszczędzić na wcześniejszych emerytach 1,8 mld zł rocznie, a jednocześnie daje w prezencie najbogatszym 8 mld zł rocznie, obniżając od przyszłego roku stawki podatku dochodowego od osób fizycznych z 40 do 36%” – powiedział senator.

Dyskutowano także o rekompensatach dla osób urodzonych po 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r. „Jest to grupa, dla której nie można już stworzyć warunków pracy nie szkodzących zdrowiu. Dlatego mają otrzymać finansowe zadośćuczynienie” – mówił senator Mieczysław Augustyn.

Stanowisko Komisji Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie ustawy o emeryturach pomostowych przedstawił senator Mieczysław Augustyn.

W imieniu rządu ustawy o emeryturach pomostowych bronił wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior.

Reprezentujący stronę rządową podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Marek Bucior, uzasadniając przyjęcie ustawy, poinformował, że wcześniejsze emerytury w ub.r. kosztowały aż od 12 do 13 mld zł.

Przyjęta ustawa zmniejsza do niecałych 270 tys. liczbę uprawnionych do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę. Obecnie taką możliwość ma około 1 mln 200 tys. osób. Prawo do wcześniejszego odejścia na emeryturę utraci zatem około 750 tys. osób, wśród nich m.in. artyści, dziennikarze, część kolejarzy i nauczycieli.

Według ustawy, „pomostówki” mają przysługiwać jedynie osobom urodzonym po 1 stycznia 1948 r., które do 1 stycznia 1999 r. przepracowały co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach albo wykonywały przez ten czas pracę o szczególnym charakterze. Będą też wykonywać takie prace po 31 grudnia br., ale już na warunkach określonych w nowej ustawie.

Zgodnie z ustawą osoby, które rozpoczęły pracę przed 1 stycznia 1999 r. i przepracowały co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach, otrzymają rekompensaty za utratę prawa do wcześniejszej emerytury.

W ustawie założono, że na emeryturę pomostową będzie można przejść na 5 lat (w kilku wypadkach, np. pilotów czy maszynistów – na 10 lat) przed osiągnięciem wieku emerytalnego, czyli kobiety w wieku 55 lat, a mężczyźni – 60 lat. Warunkiem ma być również odpowiedni staż ubezpieczeniowy (20 lat dla kobiet i 25 dla mężczyzn). Uprawnieni otrzymywaliby świadczenie w wysokości 100% emerytury obliczonej dla osoby w wieku 60 lat, waloryzowanej według tych samych zasad, co emerytury i renty z FUS.

Na liście uprawnionych znalazło się kilkadziesiąt rodzajów pracy w szczególnych warunkach oraz o szczególnym charakterze, np. przy urabianiu minerałów skalnych, przy pracach hutniczych, w kuźniach, przy rozładunku i załadunku statków, na platformach wiertniczych, w górnictwie ropy naftowej i gazu, w temperaturze poniżej 0 stopni Celsjusza. Prawo do emerytury pomostowej zyskają też piloci, operatorzy żurawi i reaktorów jądrowych, nauczyciele ośrodków

Wnioski mniejszości Komisji Rodziny i Polityki Społecznej rekomendowali Izbie senatorowie: Piotr Kaleta, Jan Rulewski i Stanisław Kogut.

wychowawczych i schronisk dla nieletnich, personel domów pomocy społecznej, personel medyczny oddziałów psychiatrycznych oraz zespołów operacyjnych i anestezjologii w warunkach ostrego dyżuru.

Członkom rodziny zmarłego, który był uprawniony do emerytury pomostowej, przyznane zostanie prawo do renty rodzinnej oraz dodatku dla sierot zupełnych.

Teraz ustawa trafi do prezydenta, który do 15 grudnia br. ma czas na podjęcie decyzji o jej podpisaniu.

Ustawa o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw – przyjęta bez poprawek

Senat przyjął bez poprawek (52 głosy za, 30 – przeciw, 2 wstrzymujące się) nowelizację ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych. Taki wniosek przedłożyła Izba Komisja Gospodarki Narodowej, Komisja Rodziny i Polityki Społecznej natomiast proponowała wprowadzenie dwóch poprawek.

Nowelizacja przewiduje dwukrotne zwiększenie dotychczasowego rocznego limitu wpłat na IKE (około 4,5 tys. zł obecnie, około 9 tys. zł po nowelizacji). Miałby on wynosić trzykrotność przeciętnego prognozowanego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej na dany rok. Trzykrotność średniego wynagrodzenia będzie ustalana na podstawie projektowanego średniego miesięcznego wynagrodzenia w projekcie budżetu albo zgodnie z przewidywanym budżetowym.

Limit wpłat na IKE w kolejnym roku nie może być niższy niż w roku poprzednim. Przewidziano też uelastycznienie zasad zwrotu i wypłaty pieniędzy z indywidualnych kont emerytalnych. Dotychczas osoba, która nie spełniała warunków do wypłaty środków z IKE, jeśli chciała z nich skorzystać, musiała rozwiązać umowę oszczędzania. Otrzymywała wtedy zwrot zgromadzonych środków, pomniejszonych o 19-procentowy podatek od dochodów kapitałowych. Po nowelizacji częściowy zwrot środków ma być możliwy bez rozwiązywania umowy, byleby został zapłacony od nich podatek. Wypłata zgromadzonego kapitału ma być również możliwa w ratach.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Marek Bucior, reprezentujący na posiedzeniu Senatu rząd – autora projektu nowelizacji, przypomniał, że jej pierwszy cel to podniesienie limitu wpłat, tak aby przybliżyć go do dość wysokiego poziomu, mniej więcej jak w wypadku pierwszego filaru. Drugi cel to spowodowanie, żeby ten „system przestał być taki skostniały, a więc uelastycznienie i częściowe zwroty”.

W roku 2007 były 915 492 indywidualne konta emerytalne, na których zgromadzono 1 864 mln zł. Jest to wzrost o ponad 40% w stosunku do roku 2006.

W imieniu Komisji Gospodarki Narodowej przyjęcie nowelizacji ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych rekomendował Izbie senator Henryk Woźniak.

Wprowadzenie poprawek do sejmowej nowelizacji ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych zaproponował w imieniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej senator Kazimierz Jaworski.

Konsekwencją nowelizacji ustawy o IKE są zmiany w ustawach o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o pracowniczych programach emerytalnych.

Nowelizacja ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych, jeśli podpisze ją prezydent, wejdzie w życie 1 stycznia 2009 r.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”

Senatorowie zdecydowali o wprowadzeniu dwóch poprawek do rozpatrywanej nowelizacji. Celem tej ustawy, będącej rządowym projektem, jest umożliwienie dożywiania w szkołach głodnych dzieci bez konieczności przeprowadzania rodzinnych wywiadów środowiskowych i wydawania decyzji administracyjnych. W myśl projektu następuje wyłączenie dożywiania spod rygorów ustawy o pomocy społecznej.

Program „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” został przyjęty przez parlament pod koniec 2005 r., obejmuje lata 2006–2009. Obecna nowelizacja likwiduje pewne mankamenty tamtej ustawy. W wyniku praktyki rząd doszedł do wniosku, że bezpośrednią opieką w postaci dożywiania nie są objęte dzieci, które w szkołach realizują roczne przygotowanie przedszkolne.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej proponowała przyjęcie ustawy bez poprawek. Komisja Nauki, Edukacji i Sportu natomiast, zgodnie z sugestią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, dostrzegła w rozpatrywanej nowelizacji pewną nierówność traktowania dzieci, które mogą realizować obowiązek rocznego przygotowania przedszkolnego albo w szkołach, albo w przedszkolach. Komisja uznała, że budzi to również zastrzeżenia konstytucyjne, bo nie można dzieci traktować inaczej ze względu na miejsce realizowania rocznego przygotowania. Dlatego w swej poprawce zaproponowała, aby z dożywiania mogły korzystać dzieci realizujące obowiązek przygotowania przedszkolnego zarówno w szkołach, jak i w przedszkolach. Poprawka ostatecznie została przyjęta przez Izbę.

W drugiej zaakceptowanej poprawce Senat zaproponował modyfikację kryterium udzielania pomocy w formie posiłku, uzależniając to wyłącznie od woli osoby uprawnionej, czyli ucznia lub dziecka odbywającego roczne przygotowanie przedszkolne. Izba uznała bowiem

uzależnienie przyznania posiłku od ustalenia, czy dziecko (uczeń) jest głodne, za niewłaściwe. W opinii Senatu, głód to kryterium subiektywne i trudne do ustalenia, a poza tym – jak napisano w uzasadnieniu uchwały – „ma charakter stygmatyzujący, gdyż wymusza na dziecku deklarację, która jest upokarzająca i może mieć negatywne skutki dla jego psychiki i rozwoju”.

Nowelizacja z poprawkami Senatu wróci teraz do Sejmu.

Ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi – przyjęta z poprawkami

Senat postanowił wprowadzić 8 poprawek do rozpatrywanej ustawy, uchwalonej przez Sejm 24 października br. Zastępuje ona dotychczasową ustawę o chorobach zakaźnych i zakażeniach z 6 września 2001 r. Zakłada m.in. wprowadzenie programu nadzoru epidemiologicznego, monitorowanie zachorowalności i umieralności z powodu zakażeń, kompleksową realizację profilaktyki oraz nowoczesnej diagnostyki i terapii. Określa zasady i tryb zapobiegania zakażeniom i chorobom zakaźnym u ludzi i zwalczania ich, w tym zasady i tryb rozpoznawania i monitorowania sytuacji epidemiologicznej oraz podejmowania działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych, służących unieszkodliwieniu źródeł zakażenia, przecięciu dróg szerzenia się zakażeń i chorób zakaźnych oraz uodpornieniu osób podatnych na zakażenie.

Nowelizacja określa też zadania organów administracji publicznej w zakresie zapobiegania zakażeniom i chorobom zakaźnym u ludzi i zwalczania ich. Sejmowa ustawa wylicza także uprawnienia i obowiązki świadczeniodawców oraz osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie zapobiegania zakażeniom i chorobom zakaźnym u ludzi i ich zwalczania.

Autorzy ustawy podkreślają, że w ostatnich latach sytuacja epidemiologiczna w Polsce i na świecie staje się coraz trudniejsza ze względu na zwiększające się zagrożenia nowymi i powracającymi zakażeniami oraz chorobami, przeciwko którym nie ma skutecznych leków ani szczepionek. Choroby mogą być przeniesione do Polski z odległych regionów świata lub rozprzestrzenione w drodze aktów terroru.

Senat w wyniku głosowań zaakceptował poprawki zaproponowane przez Komisję Zdrowia. Pierwsza z nich rozszerza zakres delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw zdrowia o obowiązek określenia kryteriów rozpoznawania choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej. Następna zmiana uchwalona przez Senat poszerza obowiązki nałożone ustawą na osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zobowiązując je do udzielania podmiotom sprawującym nadzór epidemiologiczny niezbędnych danych, umożliwiających zapobieganie rozwijaniu się choroby.

Przyjmując kolejną poprawkę, likwidującą wymóg, by członkowie zespołu kontroli zakażeń szpitalnych byli związani ze szpitalem stosunkiem pracy, Senat pragnął dostosować wymogi dotyczące członków tego zespołu do obowiązującego stanu prawnego, który umożliwia lekarzom pracę w zakładach opieki zdrowotnej nie tylko na podstawie stosunku pracy, ale również umowy cywilnej.

Kolejna zmiana zakłada skrócenie z 15 dni do 24 godzin czasu, w którym lekarz lub felczer mają obowiązek zgłosić powiatowemu inspektorowi sanitarnemu wystąpienie niepożądanego odczynu poszczepiennego.

Na usprawnienie procedur, służących zapobieganiu zakażeniom i chorobom zakaźnym oraz ich zwalczaniu, ma wpłynąć przyjęte przez Senat rozszerzenie kręgu osób, które są zobowiązane do pouczenia chorego o środkach służących zapobieganiu przeniesienia zakażenia. Obowiązkiem tym, nałożonym przez Sejm na lekarza, felczera, pielęgniarkę lub położną, którzy rozpoznają lub podejrzewają zakażenie lub chorobę zakaźną, Senat objął inne osoby wykonujące zawód medyczny.

Ustawa wprowadza też, jako obowiązujące w szpitalach, prowadzenie monitorowania zakażeń, stosowanie procedur zapobiegających ich występowaniu. W ocenie resortu zdrowia,

powinno to sprzyjać ograniczeniu częstości występowania zakażeń w szpitalach, a tym samym zmniejszeniu zagrożeń z nimi związanych. Ustawa gwarantuje też anonimowość badań na obecność wirusa HIV.

Realizacja przepisów ustawy ma pozwolić na koordynację działań służb sanitarnych, organów administracji publicznej odpowiedzialnych za bezpieczeństwo oraz podmiotów realizujących świadczenia zdrowotne, mających na celu zapobieganie, wczesne wykrywanie ognisk zachorowań i ograniczanie rozprzestrzeniania się epidemii.

Nowelizacją ponownie zajmie się Sejm.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

Projekt nowelizacji ustawy, uchwalonej 24 października br. przez Sejm, powstał z przedłożenia rządowego. W czasie prac w Sejmie dokonano w niej niewielu zmian. Nowe przepisy wprowadzają możliwość tzw. upadłości konsumenckiej wobec osób fizycznych, które nie są przedsiębiorcami. Z upadłości konsumenckiej będzie można skorzystać raz na 10 lat, w wypadku gdy zadłużenie powstało z przyczyn niezależnych od dłużnika, np. na skutek zdarzeń losowych (przewlekłe choroby, wypadki, niezawiniona utrata pracy).

Decyzję o ogłoszeniu upadłości konsumenckiej będzie podejmował sąd. Na wniosek upadłego będzie też orzekał o planie spłat wiarygodności. Okres ten nie powinien przekroczyć pięciu lat, może jednak zostać przedłużony o dwa lata. W czasie spłacania dłużnikowi nie będzie wolno robić zakupów z odroczonym terminem płatności lub na raty.

Sąd będzie mógł zwiększyć zakres spłat dłużnika w razie poprawy jego sytuacji materialnej, na przykład otrzyma darowiznę, spadek czy wygra w grach losowych.

Nowelizację rozpatrywały trzy senackie komisje: Ustawodawcza, Praw Człowieka i Praworządności oraz Gospodarki Narodowej. Jak poinformował ich sprawozdawca senator Jan Wyrowiński, w dwóch spośród trzech posiedzeń komisji uczestniczyli przedstawiciele Związku Banków Polskich, Stowarzyszenia Syndyków, Rzeczoznawców i Doradców Gospodarczych Polska–Europa, Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Syndyków i Likwidatorów, Konferencji Przedsiębiorców Finansowych w Polsce oraz Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Zaproponowali liczne poprawki, cztery spośród nich połączone komisje zaakceptowały. Zgłosiły też wniosek mniejszości, przedstawiony Izbie przez senatora Grzegorza Banasia.

Reprezentujący stronę rządową podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Zbigniew Wrona określił ustawę jako istotne novum normatywne w polskim systemie prawa, regulujące niezmiernie istotne kwestie dla tysięcy zadłużonych ludzi, którzy nie są w stanie spłacać swoich długów.

Ostatecznie Senat wprowadził cztery poprawki do ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Pierwsza z nich na celu wyłączenie możliwości zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzyciela. Jak napisano w uzasadnieniu podjętej uchwały: „Rozwiązanie, zgodnie z którym wniosek taki będzie mógł zgłosić tylko dłużnik, wpisuje się, zdaniem Senatu, w całościową koncepcję ustawy traktującej upadłość konsumencką jako pomoc skierowaną do dłużnika, który wskutek wyjątkowych i niezależnych od siebie okoliczności stał się niewypłacalny”. W opinii Senatu, brak woli dłużnika do poddania się procedurze upadłościowej, przy jednoczesnym zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzyciela, prowadziłyby do umorzenia postępowania.

W innej poprawce Senat wprowadził możliwość przyznania zaliczki na poczet kwoty wydzielanej upadłemu, uzyskanej ze sprzedaży lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego wchodzącego w skład masy upadłości. W ocenie Izby, przyczyni się to do zwiększenia efektywności prowadzonego postępowania.

Senat uznał też za konieczne wprowadzenie sankcji dla dłużnika w postaci uchylenia planu spłaty wierzycieli i umorzenia postępowania, w wypadku gdy dłużnik w okresie wykonywania planu spłaty dokonuje czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu.

Poprawki Senatu rozpatrzy teraz Sejm.

Senat przyjął bez poprawek ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych

Senat zdecydował o przyjęciu bez poprawek rozpatrywanej nowelizacji. Ustawa, będąca projektem senackim, dotyczy wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Nowelizacja tworzy podstawę prawną dla sądu dyscyplinarnego badającego sprawę uchylenia immunitetu sędziego, który będzie podejmował decyzję odnośnie do wglądu tego sędziego do dokumentów sprawy. Dotychczas taką decyzję mógł podejmować prokurator.

W listopadzie ub.r. Trybunał Konstytucyjny za sprzeczną z konstytucją uznał nowelizację prawa o ustroju sądów powszechnych, pozwalającą na pozbawienie sędziego immunitetu w ciągu 24 godzin i ograniczenie mu przez prokuratora wglądu w akta sprawy.

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych zostanie skierowana do podpisu prezydenta.

Senat poprawił ustawę o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury

Rozpatrywana ustawa, będąca projektem rządowym, powołuje Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Zastąpi ona działające dotychczas Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury. Ma szkolić i doskonalić zawodowo kadry sądownictwa i prokuratury oraz prowadzić aplikacje: ogólną, sędziowską i prokuratorскую. Szkoła będzie także odpowiadać za kształcenie ustawiczne i prowadzić analizy oraz badania służące ustaleniu kompetencji i kwalifikacji pracowników sądów i prokuratur. W Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury odbywać się będą zajęcia teoretyczne i praktyki.

Ustawa wprowadza nowy model aplikacji. Trwająca 12 miesięcy aplikacja ogólna ma przygotować do zajmowania stanowisk: referendarza sądowego, asystenta sędziego lub prokuratora. Ten rodzaj aplikacji przygotowuje także do podjęcia aplikacji sędziowskiej lub prokuratorской. Merytoryczny nadzór nad aplikacjami obejmie minister sprawiedliwości.

Pracujące nad ustawą w Senacie Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Praw Człowieka i Praworządności zaproponowały do niej szereg poprawek i uzupełnień.

Odniósł się do nich obecny na posiedzeniu plenarnym podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jacek Czaja. Stwierdził, że 34 poprawki, zawarte w sprawozdaniu

Wprowadzenie poprawek do ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury postulowały senackie komisje – Praw Człowieka i Praworządności oraz Ustawodawcza. Ich sprawozdanie przedstawił senator Zbigniew Cichoń.

Podczas senackiej debaty nad ustawą o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury rząd reprezentował wiceminister sprawiedliwości Jacek Czaja (w środku).

komisji, w większości rząd uważa za zasadne. Co do kilku wyraził natomiast wątpliwości resortu i zaapelował do Izby o przyjęcie sprawozdania z wyłączeniem tych poprawek.

Senator Piotr Zientarski jako członek Krajowej Rady Sądownictwa poinformował, że rozpatrywany projekt ustawy dwukrotnie zaopiniowała ona negatywnie. Jak stwierdził, ustawa ma wiele wad. „Dlatego też w pierwszej kolejności wnoszę o ich rozważenie i odrzucenie ustawy, a w dalszej o ewentualne poparcie wszystkich poprawek” – powiedział senator. „Uważam, że ustawa bez tych poprawek będzie złą ustawą”.

Podobne stanowisko zajęli w debacie m.in. senatorowie Krzysztof Piesiewicz i Zbigniew Cichoń, którzy zgłosili ponadto swoje propozycje zmian.

Ostatecznie Izba zdecydowała o wprowadzeniu 36 poprawek do ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. W jednej z nich zaproponowano poszerzenie składu rady programowej szkoły o 3 członków, wskazanych przez prezesów właściwych rad reprezentujących zawody prawnicze, co ma służyć zapewnieniu reprezentatywności rady oraz realizacji postulatu zwiększenia otwartości i przepływu pomiędzy zawodami prawniczymi.

Wśród zmian wprowadzonych przez Senat znalazły się też poprawki porządkujące przepisy dotyczące opiniowania składów zespołów i komisji konkursowych i egzaminacyjnych oraz uzupełniające przepisy szczególne co do powoływania tych zespołów i komisji o wymóg ich zaopiniowania przez radę.

Kolejne poprawki Izby zastępują obowiązek zwrotu stypendium, w wypadkach określonych ustawą, możliwością decydowania o zwrocie stypendium przez dyrektora szkoły w wyjątkowych sytuacjach, po wiążącym zaopiniowaniu przez radę programową. Senat zwrócił uwagę na restrykcyjność przepisów ustawy dotyczących zwrotu stypendium. Dostrzegł także ewentualność zagrożenia zasady niezawisłości sędziowskiej osób, które pod presją zwrotu pobranego stypendium będą zmuszone podejmować decyzję co do zatrudnienia w organach wymiaru sprawiedliwości w terminie 3 lat od dnia ukończenia aplikacji.

Senat uznał za potrzebne wprowadzenie poprawki ustanawiającej wymogi kwalifikacyjne osoby zastępującej dyrektora krajowej szkoły zawieszzonego w czynnościach służbowych.

Wśród senackich poprawek znalazły się też zmiany dotyczące umieszczania na liście kwalifikacyjnej do aplikacji oraz likwidacji uzależniania prawa wpisania się na listę klasyfikacyjną w kolejnych latach od daty zakończenia aplikacji ogólnej w danym roku.

Kolejne zmiany wprowadzone przez Izbę regulują zasady ubiegania się o stanowisko sędziego przez osoby, które ukończą (lub ukończyły) aplikację sądową na dotychczasowych zasadach albo legitymując się określonym stażem pracy w charakterze referendarza lub asystenta sędziego, będą się ubiegać o stanowisko sędziego po zdaniu egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego. Senat zdecydowanie stanął na stanowisku, że nie ma racjonal-

nych podstaw do różnicowania sytuacji prawnej tych osób w zależności od tego, jak długo trwała aplikacja sądowa, którą ukończyły. W opinii Izby, brakuje też uzasadnienia różnicowania okresów pracy osób, które były zatrudnione na stanowiskach referendarza lub asystenta sędziego.

Na mocy dotychczasowych przepisów asystentem sędziego mogła zostać osoba, która odbyła roczny staż urzędniczy albo spełniała warunki do obywatela takiego stażu. Obecna ustawa zmienia wymagania wobec kandydatów na stanowisko asystenta. Konieczne stało się zatem, zdaniem Senatu, uregulowanie sytuacji osób, które zostały zatrudnione na stanowisku asystenta sędziego na dotychczasowych zasadach.

Ustawa o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury wraz z poprawkami Senatu wróci teraz do Sejmu.

Senat poprawił ustawę o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Senat wprowadził jedną poprawkę do rozpatrywanej nowelizacji, uchwalonej z przedłożenia rządowego przez Sejm 7 listopada br. Zasadniczym celem ustawy jest uproszczenie i przyspieszenie postępowania w procesie przygotowania inwestycji kolejowych o znaczeniu państwowym. Wprowadza ona nowe rozwiązania dotyczące lokalizacji linii kolejowych o państwowym znaczeniu.

Projektowane zmiany ustanawiają tzw. szybką ścieżkę inwestycyjną. Polskie Linie Kolejowe będą mogły występować do wojewody o wydanie decyzji, dotyczącej ustalenia lokalizacji linii kolejowej o znaczeniu państwowym. Obecnie należy to do zadań ministra infrastruktury, który kieruje do wojewody wnioski PLK. Linia kolejowa o znaczeniu państwowym to taka, której budowa, utrzymanie i eksploatacja jest uzasadniona ważnymi względami gospodarczymi, społecznymi i ekonomicznymi.

Wydana przez wojewodę decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej stanie się automatycznie decyzją wyłączeniową. Do wojewody będzie należeć obowiązek powiadamiania właścicieli nieruchomości o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji dotyczącej budowy linii kolejowej.

Projekt zakłada, że z dniem uprawomocnienia się takiej decyzji PLK uzyskają prawo do użytkowania gruntów, wydzielonych pod linie kolejowe. Wysokość odszkodowania będzie ustalana w drodze negocjacji z właścicielami nieruchomości. Zostanie wyliczona na podstawie operatu szacunkowego rzeczoznawcy i podlegać będzie waloryzacji aż do dnia wypłaty. Wysokość odszkodowania zostanie zwiększona o 5% dla tych właścicieli nieruchomości, którzy opuszczą je bezzwłocznie, czyli do 28 dni od momentu uprawomocnienia się decyzji, a właściciele lokali mieszkalnych dostaną dodatkowo 10 tysięcy zł.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisja Gospodarki Narodowej zaproponowały poprawkę o charakterze legislacyjnym, zaakceptowaną przez Senat.

Teraz nowelizacja zostanie ponownie rozpatrzona przez Sejm.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym

Projekt tej ustawy został wniesiony przez posłów. Jej przepisy przewidują wprowadzenie odpowiedniego kodu unijnego w prawie jazdy, który zastąpi kartę kwalifikacji kierowcy. Karty kwalifikacji kierowcy to dokument potwierdzający spełnienie przez kierowców, pochodzących z państw trzecich, wymagań uprawniających do wykonywania zawodu kierowcy w Polsce.

Nowe przepisy przewidują, że obowiązek posiadania tej karty zostanie zastąpiony obowiązkiem zamieszczania w prawie jazdy odpowiedniego kodu unijnego. Wpis potwierdzałby

uprawnienia do wykonywania zawodu kierowcy, a dokonywaliby go starostowie powiatowi oraz starostowie właściwi ze względu na miejsce zamieszkania kierowcy.

Senatorowie na posiedzeniu plenarnym poparli stanowisko Komisji Gospodarki Narodowej, która wniosła do projektu uchwały dwie poprawki doprecyzowujące.

Senat we wprowadzonej poprawce wskazał, że organem właściwym do wymiany zagranicznego prawa jazdy na polskie oraz dokonania w nim wpisu potwierdzającego spełnienie wymagań uprawniających do wykonywania zawodu, w stosunku do kierowcy spoza Unii Europejskiej, wykonującego lub zamierzającego wykonywać przewóz drogowy osób na rzecz przedsiębiorcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może być także starosta właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorcy. W opinii Izby, określona w nowelizacji właściwość terytorialna starosty nie uwzględnia sytuacji, w której kierowca ubiegający się o uznanie kwalifikacji zawodowych nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Polski.

Nowelizacja ustawy o transporcie kolejowym wróci teraz do Sejmu.

Senat wprowadził poprawkę do ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym

Nowelizację, będącą projektem komisyjnym, Sejm uchwalił 7 listopada br. Senat zdecydował o wprowadzeniu do niej poprawki, jednej z dwóch zaproponowanych przez Komisję Kultury i Środków Przekazu oraz Komisję Gospodarki Narodowej.

Nowe przepisy umożliwią nadanie numeru identyfikacyjnego pojazdom zabytkowym, które nie posiadają numeru naniesionego oryginalnie przez producenta. Numer identyfikacyjny pojazdu jest jego podstawową i jedyną cechą, pozwalającą na jednoznaczne zidentyfikowanie auta. Nadawanie cech identyfikacyjnych pozostaje pod ścisłym nadzorem organów rejestrujących pojazdy.

W ocenie Izby, zawarta w wersji sejmowej przesłanka nadania cechy identyfikacyjnej pojazdowi zabytkowemu została określona zbyt szeroko. Senat uznał zatem za zasadne wprowadzenie poprawki ograniczającej przesłankę nadania cechy identyfikacyjnej pojazdowi zabytkowemu do wypadków, w których taka cecha nie była oryginalnie umieszczana przez producenta. Przyjęcie takiego stanowiska uzasadnia także, zdaniem Senatu, rezygnację ze wskazania, że pojazd powinien mieć ustalone prawo własności.

We wprowadzonej poprawce Senat dookreślił też przedmiot opinii rzeczoznawcy samochodowego, mającej potwierdzać konieczność nadania cechy identyfikacyjnej pojazdowi zabytkowemu. Zgodnie z tą zmianą opinia rzeczoznawcy powinna wskazywać na brak oryginalnie umieszczonej cechy identyfikacyjnej.

Sejm musi teraz ponownie rozpatrzyć nowelizację ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Drugie i trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu

Sprawozdawca Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich oraz Komisji Ustawodawczej senator Piotr Zientarski przedstawił projekt uchwały.

Główna zmiana dotyczyła utworzenia dwóch nowych komisji senackich. Komisja Gospodarki Narodowej bowiem, jak zaznaczył senator sprawozdawca, przedmiotowym zakresem działania odpowiada czterem komisjom sejmowym: Gospodarki, Finansów Publicznych, Infrastruktury i Skarbu Państwa. W związku z tym jest zbyt obciążona pracą. Stąd też powstała propozycja, aby z tej komisji wyodrębnić Komisję Budżetu i Finansów Publicznych, działającą osobno.

Podobnie wygląda sytuacja Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Inicjatorzy zmiany regulaminu wnieśli więc o powołanie nowej Komisji Środowiska, a dotychczasowa zostałaaby

Komisją Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zmiany te pociągałyby za sobą zmiany przedmiotowych zakresów działania komisji.

W trakcie dyskusji senatorowie zgłosili też liczne propozycje poprawek. Senator Mieczysław Augustyn zaproponował poprawkę, która dopisuje do nazwy i właściwości Komisji Praw Człowieka i Praworządności kwestie petycji. Komisja ta nazywałaby się Komisją Praw Człowieka, Praworządności i Petycji i otrzymywałaby petycje kierowane do Senatu ewentualnie przekazywała je innym organom władzy publicznej, gdyby uznała, że ich przedmiot nie mieści się w zakresie kompetencji Senatu. Jak zaznaczył senator, w większości senatów Europy, także w samym Parlamencie Europejskim, są odpowiednie komisje senackie, albo samodzielnie, albo przy okazji rozpatrywania praw człowieka zajmujące się kwestiami petycji. Senator przywołał także art. 63 konstytucji, który przewiduje możliwość składania przez obywateli petycji, wniosków i skarg. Stwierdza, że każdy ma prawo składać petycje, wnioski, skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych.

Senator poinformował też, że kwestie te były przedmiotem rozważań Parlamentarnego Zespołu do spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, któremu przewodniczy marszałek Senatu. „W trakcie tych rozważań doszliśmy do wniosku, że już dzisiaj nie ma przeszkód, ażeby jedna z naszych komisji w parlamencie, właściwa do rozpatrywania kwestii praw człowieka i praworządności, mogła mieć również prawo przyjmowania i rozpatrywania petycji lub decydowania o tym, kto dalej, za jej dyspozycją, będzie te petycje rozpatrywał” – powiedział senator M. Augustyn.

Marszałek Bogdan Borusewicz w swojej wypowiedzi zaznaczył, że prawo do składania petycji, które jest zagwarantowane w konstytucji, w zasadzie nie jest przez kogokolwiek respektowane. „W innych parlamentach jednak są komisje, komisje są najważniejsze, a ciała administracyjne są zapleczem przygotowującym prace komisji. Jest komisja do spraw petycji w Parlamencie Europejskim, są komisje do spraw petycji w zasadzie we wszystkich innych parlamentach europejskich” – przypomniał.

Projekt poprawki w sprawie petycji poparł senator P. Zientarski, zgłosił także własne propozycje zmian. Jedna dotyczyła kwestii zadawania pytań, a druga – przedmiotu oświadczenia. Te propozycje wywołały burzliwą dyskusję senatorów. Zdaniem marszałka Bogdana Borusewicza zaś „jakieś ograniczenia dyscyplinujące powinno się wprowadzić”.

Senator Wojciech Skurkiewicz w zgłoszonej poprawce zaproponował, aby wykreślić z zapisu regulaminowego art. 41, który traktuje o „Dziurku Senatu Rzeczypospolitej Polskiej”. Jak stwierdził senator, „informacje na temat pracy Senatu są dostępne na stronie internetowej, więc można to publikować w formie elektronicznej”.

Senator P. Zientarski zgłosił wniosek o wyznaczenie komisjom terminu przygotowania dodatkowego sprawozdania w celu przeprowadzenia trzeciego czytania projektu uchwały jeszcze na tym posiedzeniu. Senat przyjął przedstawiony wniosek.

Następnie w wyniku głosowania Senat zdecydował o wprowadzeniu poprawek, które powierzają Komisji Praw Człowieka i Praworządności rozpatrywanie petycji kierowanych do Senatu i jego organów, oraz dodają do Regulaminu Senatu przepisy dotyczące trybu rozpatrywania petycji.

Zgodnie z inną uchwaloną zmianą uchylono przepis, w myśl którego ogólnie dostępnym, nieurzędowym sprawozdaniem z przebiegu posiedzeń Senatu i komisji senackich jest „Dziurku Senatu Rzeczypospolitej Polskiej”.

Spośród 81 senatorów 53 głosowało za podjęciem uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu, 26 było przeciw, a 2 wstrzymało się od głosu. W uchwale, która wejdzie w życie 1 stycznia 2009 r., znalazły się zmiany, przewidujące powołanie komisji stałych: Budżetu i Finansów Publicznych, Gospodarki Narodowej, Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Środowiska. W załączniku do uchwały zawarto ustalenia co do przedmiotowego zakresu działania tych komisji senackich.

Inny przyjęty zapis przewiduje, że senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż 1 minutę zapytania, związane z omawianym punktem porządku obrad, do obecnych

na posiedzeniu osób, wymienionych w art. 33 ust. 1 i 2, w sprawach kierowanych przez nie urzędów lub instytucji.

Kolejna zmiana regulaminu dotyczy wniosków mniejszości komisji. Za wniosek mniejszości uznano taki, który był poddany pod głosowanie i uzyskał co najmniej 2 głosy poparcia, albo wykluczony przez przyjęcie innego wniosku, ale uzyskał poparcie co najmniej 2 senatorów.

W uchwale o zmianie regulaminu znalazł się też zapis ustalający porządek głosowania: najpierw nad poprawkami do projektu uchwały według kolejności przepisów projektu, a następnie za przyjęciem projektu uchwały w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Zgodnie z podjętą uchwałą Senat podejmuje uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zarządzenie referendum w ciągu 14 dni od dnia przekazania projektu postanowienia prezydenta o zarządzeniu referendum. Marszałek Senatu może zwrócić się do prezydenta o przedstawienie uzasadnienia do projektu postanowienia o zarządzeniu referendum. Senat może podjąć uchwałę w sprawie wniosku o przeprowadzenie referendum, który powinien określać propozycje pytań lub warianty rozwiązań w sprawie poddanej pod referendum.

Inicjatywa senacka – projekt ustawy o obywatelstwie polskim

Projekt ustawy powstał z inicjatywy grupy senatorów Platformy Obywatelskiej. Jego drugie czytanie odbyło się na 22. posiedzeniu Senatu, 30 października br. Po przeprowadzonej dyskusji Izba skierowała projekt ustawy do Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, które ustosunkowały się do wniosków zgłoszonych w toku dyskusji.

W trakcie trzeciego czytania senatorowie zdecydowali o wprowadzeniu poprawek do projektu. Wśród niez zaakceptowanych zmian znalazła się m.in. poprawka senatora Piotra

Sprawozdanie trzech komisji senackich, dotyczące wniosków zgłoszonych podczas drugiego czytania projektu ustawy o obywatelstwie polskim, przedstawił senator Andrzej Person. Wnioski mniejszości tych komisji rekomendował senator Bronisław Korfanty.

Do przyjęcia swoich poprawek przekonywał senator Piotr Ł.J. Andrzejewski.

Ł.J. Andrzejewskiego, który wniósł o usunięcie przepisu mówiącego, że bez względu na opcję obywatel polski posiadający równocześnie obywatelstwo innego państwa ma takie same obowiązki wobec państwa polskiego jak osoba mająca wyłącznie obywatelstwo polskie, jest całkowicie podległy polskiemu prawu. Senator proponował zastosowanie prawa opcji zgodnie z Konwencją Haską.

Przyjęty ostatecznie (53 głosy za, 31 – przeciw, 1 wstrzymujący się) projekt ustawy o obywatelstwie określa tryb i warunki nabywania, utraty oraz potwierdzania posiadania bądź utraty obywatelstwa polskiego, a także właściwość organów administracji w tych sprawach oraz zasady prowadzenia rejestrów.

Projektowana ustawa wprowadza dwie zasady ogólne dotyczące obywatelstwa polskiego: zasadę jego ciągłości oraz zasadę wyłączności.

Zasada ciągłości obywatelstwa miałaby gwarantować jego trwałość niezależnie od zmian, jakim podlega ustawodawstwo dotyczące obywatelstwa. Oznacza to, iż osoby, które nabyły obywatelstwo polskie na podstawie dawnych przepisów, następnie zmienionych, zachowałyby je zgodnie z przepisami obowiązującymi w chwili nabycia.

Zasada wyłączności obywatelstwa polskiego z kolei odnosi się do problemu podwójnego lub wielokrotnego obywatelstwa. W projekcie przyjęto zasadę, która dopuszcza wielość obywatelstw przy jednoczesnym utrzymaniu bezwzględnego priorytetu obywatelstwa polskiego. Tym samym zrezygnowano z wymogu zrzeczenia się przez osobę przyjmującą obywatelstwo polskie posiadanego dotychczas obywatelstwa innego państwa.

W projekcie określono też sposoby nabywania obywatelstwa polskiego: poprzez urodzenie; przysposobienie i repatriację; nadanie przez prezydenta; uznanie za obywatela polskiego oraz przywrócenie obywatelstwa polskiego.

Proponowana ustawa rozszerza krąg cudzoziemców, którzy mogliby ubiegać się o obywatelstwo polskie. Obecnie mogą je uzyskać osoby niemające określonego obywatelstwa; zamieszkujące w Polsce co najmniej 5 lat na podstawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich. W intencji inicjatorów ustawy o obywatelstwo polskie mogliby się też ubiegać cudzoziemcy, którzy dzięki długoletniemu pobytowi w Polsce zintegrowali się z polskim społeczeństwem, znają język polski, mają zapewnione mieszkanie i źródła utrzymania, respektują nasz porządek prawny oraz nie stanowią zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony i bezpieczeństwa porządku publicznego.

Projekt przewiduje ponadto, że w wyniku postępowania administracyjnego obywatelstwo polskie będą mogli uzyskać cudzoziemcy, dla których ułatwienia w tym względzie zaleca Rada Europy: uchodźcy, osoby bez obywatelstwa, a także dzieci i małżonkowie obywateli polskich.

Inicjatorzy ustawy chcą również wprowadzić nową kategorię przyznania obywatelstwa polskiego – jego przywrócenie. Prawo do tego miałyby – na wniosek osoby zainteresowanej – minister spraw wewnętrznych i administracji.

Inicjatywa senacka trafi teraz do Sejmu. Postanowiono, że podczas prac sejmowych Izbę będzie reprezentował senator Andrzej Person.

Pozostałe prace Izby

Senat wprowadził poprawkę do:

- ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Senat przyjął bez poprawek:

- ustawę o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe,
- ustawę o zmianie ustawy – Kodeks cywilny,
- ustawę o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych,
- ustawę o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw,
- ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Oświadczenia:

Po wyczerpaniu porządku 22. posiedzenia oświadczenia złożyli senatorowie: **Ryszard Bender, Piotr Wach, Eryk Smulewicz, Marek Konopka, Henryk Woźniak, Dorota Arciszewska-Mielewczyk, Maciej Grubski, Grażyna Sztark, Stanisław Kogut, Stanisław Iwan, Norbert Krajczy, Sławomir Kowalski, Tadeusz Gruszka, Krzysztof Kwiatkowski, Małgorzata Adamczak, Jan Dobrzyński, Michał Okła, Przemysław Błaszczyk, Wojciech Skurkiewicz, Grzegorz Wojciechowski, Piotr Kaleta, Stanisław Bisztyga, Zdzisław Pupa, Piotr Zientarski, Kazimierz Kleina, Tadeusz Skorupa, Mariusz Witczak, Janina Fetlińska, Paweł Klimowicz.**

Prezydium Senatu

20 listopada br. odbyło się **30. posiedzenie** Prezydium Senatu.

Prezydium wysłuchało informacji wicemarszałka Zbigniewa Romaszewskiego, dotyczącej nieobecności senatorów na posiedzeniach Komisji Spraw Unii Europejskiej. Zapoznano się z problemem oraz zdecydowano o konieczności wprowadzenia zmian w uchwale Prezydium Senatu w sprawie szczegółowych zasad i trybu wypłacania senatorom uposażenia, dodatków do uposażenia, uposażenia dodatkowego oraz odprawy parlamentarnej. Prezydium zdecydowało, że powróci do rozpatrzenia tego punktu na swoim najbliższym posiedzeniu.

Podczas posiedzenia rozpatrzono wniosek zastępcy przewodniczącego Komisji Zdrowia senatora Michała Okły o wyrażenie zgody na zorganizowanie w budynku Senatu konferencji naukowej „Perspektywy i szanse wakcynologii w Polsce w profilaktyce zdrowotnej dzieci i młodzieży”. Będzie ona organizowana przy współudziale Europejskiego Stowarzyszenia Promocji Zdrowia „Pro – Salutem”. Konferencję, w której wzięłoby udział około 200 osób, zaplanowano na 13 stycznia 2009 r. Prezydium wyraziło zgodę na zorganizowanie konferencji i zaakceptowało przedstawiony kosztorys. Zaproponowano jednak zmianę terminu i nazwy konferencji.

Rozpatrzono także wniosek senatora Józefa Bergiera o wyrażenie zgody na zorganizowanie w gmachu Senatu wystawy „Południowe Podlasie – dziś i jutro”. Prezydium wyraziło zgodę, aby zorganizować ekspozycję w I kwartale 2010 r.

Sprawy polonijne

I. Prezydium Senatu zapoznało się z informacją w sprawie wniosków o zlecenie zadania o charakterze programowym, złożonych po terminie, które wpłynęły do Kancelarii Senatu do 18 listopada br.:

- Wniosek Fundacji „Świat na Tak” w Warszawie: udział Polaków ze Wschodu w konferencji „Rzymskie spotkanie młodych” 28–30 listopada br. w Rzymie. Całkowity koszt realizacji zadania – 29 880 zł, postulowana kwota dotacji – 26 380 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania procedurze.

II. Wnioski o zlecenie zadań o charakterze programowym i przyznanie dotacji na ich wykonanie:

- Caritas Polska w Warszawie: paczki świąteczne dla Polaków na Wschodzie. Całkowity koszt realizacji zadania – 880 000 zł, postulowana kwota dotacji – 800 000 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednogłośnie przyznało dotację w wysokości 740 000 zł.
- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” w Warszawie: pomoc Polonii i Polakom za granicą w 2008 r. (nowe przedsięwzięcia). Całkowity koszt realizacji zadania – 544 232 zł, postulowana kwota dotacji – 380 854 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednogłośnie przyznało dotację w wysokości 266 050 zł.
- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” w Warszawie: pomoc Polonii i Polakom za granicą w 2008 r. Całkowity koszt realizacji zadania – 2 404 214 zł, postulowana kwota dotacji – 293 121 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednogłośnie przyznało dotację w wysokości 259 300 zł.

Łączna kwota przyznanej dotacji dla Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” – 525 350 zł, w tym koszty pośrednie do kwoty 59 433 zł.

Prezydium zdecydowało się nie zlecać następujących części zadania i nie przyznawać dotacji na ich realizację:

- Niemcy: dofinansowanie kosztów zorganizowania XV-lecia EUWP oraz Zjazdu Prezesów (18 038 zł);
- Litwa: pobyt edukacyjny dla nauczycieli (33 821 zł);
- Spotkania z przedstawicielami organizacji polonijnych w kraju i za granicą (33 821 zł).

Prezydium Senatu zdecydowało się ograniczyć dofinansowanie w następujących pozycjach:

- Litwa: organizacja spotkania opłatkowego dla ZPL Zarządu Głównego w Wilnie do kwoty 12 548 zł;
- Ukraina: organizacja obchodów rocznicowych Związku Polaków na Ukrainie oraz spotkania opłatkowego do kwoty 5637 zł;
- Wielka Brytania: dofinansowanie organizacji Tygodnia Techniki i Nauki Polonijnej w Londynie do kwoty 10 220 zł.
- Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie”: promowanie kultury polskiej na Wschodzie – wystawa poświęcona Josephowi Conradowi w Berdyczowie, konferencja na temat Unii Hadziackiej oraz XIV Sztafeta Niepodległości w rejonie wileńskim. Całkowity koszt realizacji zadania – 49 800 zł, postulowana kwota dotacji – 49 800 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 37 800 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 4158 zł).
- Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” w Warszawie: pomoc Polakom poszkodowanym na skutek „powodzi stulecia” na Ukrainie oraz pomoc charytatywna dla Polaków w trudnej sytuacji materialnej. Całkowity koszt realizacji zadania – 140 200, postulowana kwota dotacji – 140 200 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 140 200 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 15 422 zł).
- Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” w Warszawie: polskie święta na Wschodzie. Całkowity koszt realizacji zadania – 78 000 zł, postulowana kwota dotacji – 78 000 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 51 654 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 5681 zł).
- Fundacja „Oświata Polska za Granicą” w Warszawie: program TV „Zielona Wyspa”. Całkowity koszt realizacji zadania – 85 178 zł, postulowana kwota dotacji – 85 178 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 50 618 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 5000 zł).
- Fundacja „Świat na Tak” w Warszawie: udział Polaków ze Wschodu w konferencji „Rzymskie spotkanie młodych” 28–30 listopada br. w Rzymie. Całkowity koszt realizacji zadania – 29 880 zł, postulowana kwota dotacji – 26 380 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 10 920 zł.

III. Sprawy różne

- Prezydium, po zapoznaniu się z pismem Fundacji „Semper Polonia” w Warszawie w sprawie rezygnacji z części zadania (rezygnacja z finansowania Programu Studiów Polskich na Uniwersytecie Columbia), wyraziło zgodę na przyjęcie tej propozycji i zmianę swojej uchwały z 21 lutego br. w sprawie zlecenia tego zadania – zmniejszenie przyznanej dotacji o 137 363 zł.
- Marszałek Bogdan Borusewicz zwrócił się do dyrektora Biura Polonijnego Kancelarii Senatu Artura Kozłowskiego o zorganizowanie spotkania z Zarządem Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” w sprawie kosztów pośrednich.

Podczas posiedzenia prezydium rozpatrzyło pozytywnie wnioski czterech senatorów o udzielenie im urlopu i wyraziło zgodę na udzielenie senatorom urlopu od wykonywania obowiązków senatora.

Wyrażono także zgodę na przedyskutowanie na następnym posiedzeniu kwestii wprowadzenia zmian w uchwale Prezydium Senatu w sprawie określenia zasad i trybu otrzymywania przez senatorów dzienników urzędowych, druków senackich i sejmowych oraz kopert do korespondencji związanej z wykonywaniem mandatu.

Z prac komisji senackich

18 listopada 2008 r.

Senatorowie z **Komisji Ustawodawczej** postanowili zaproponować Izbie wprowadzenie jednej poprawki do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw.

Zmiana, przyjęta na wniosek senatora Bohdana Paszkowskiego, dotyczyła art. 74 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w którym jest regulowana kwestia odebrania oświadczenia koniecznego do uznania ojcostwa, składanego w razie niebezpieczeństwa grożącego bezpośrednio życiu matki, dziecka lub mężczyzny, od którego dziecko pochodzi. Ustawa przewiduje, że takie oświadczenie może być składane notariuszowi albo do protokołu w obecności wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starosty, marszałka województwa, sekretarza powiatu lub gminy. W związku z uchwaleniem przez parlament ustawy o pracownikach samorządowych, w której przewiduje się utworzenie nowego stanowiska – sekretarza województwa – z początkiem następnego roku, czyli z datą wejścia w życie rozpatrywanej nowelizacji kodeksu rodzinnego, komisja zaproponowała, żeby w art. 74 §1 wyrazy: „sekretarza powiatu albo gminy” zastąpić wyrazami: „albo sekretarza w jednostce samorządu terytorialnego”. Ustalono, że przyjęcie tej zmiany w imieniu Komisji Ustawodawczej zarekomenduje senator B. Paszkowski.

Podczas posiedzenia na temat ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw opinie przedstawili wicedyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Jan Bołonkowski, sędzia w tym departamencie Dagmara Pawełczyk-Woicka, sekretarz Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego Robert Zegadło oraz Grażyna Buczyńska z Departamentu ds. Kobiet w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej.

Rozpatrywana przez Komisję Ustawodawczą nowelizacja sejmowa powstała na podstawie dwóch projektów – rządowego i poselskiego, a prace nad nią trwały od kilku lat. Dostosowuje ona polskie przepisy do ratyfikowanych przez Polskę umów międzynarodowych i zawiera różnego rodzaju nowe regulacje, dotyczące m.in. ustalenia macierzyństwa, czy też uznania ojcostwa, zaprzeczenia ojcostwa, odejścia od instytucji uznania dziecka.

* * *

Na wspólnym posiedzeniu zebrały się **Komisja Ustawodawcza** oraz **Komisja Praw Człowieka i Praworządności** w celu rozpatrzenia ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

Gośćmi komisji byli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jacek Czaja, wicedyrektorzy Departamentu Legislacyjno-Prawnego i Departamentu Kadr w tym resorcie – Dorota Kramarczyk i Elżbieta Rosłoń, dyrektor Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury Andrzej Leciak, prokurator z tego centrum Katarzyna Konwerska-Grześkowiak, sędzia Ewa Stryczyńska z Krajowej Rady Sądownictwa, sędzia Rafał Cebula ze Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia” oraz przedstawiciel osób zatrudnionych na stanowiskach asystentów sędziów Kamil Majcher.

Przyjęcie ustawy tworzącej Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, uchwalonej przez Sejm na podstawie projektu wniesionego przez Radę Ministrów, rekomendował senatorom wiceminister sprawiedliwości J. Czaja.

Ustawa wprowadza nowy model aplikacji sędziowskich i scentralizowanego kształcenia kadr dla potrzeb sądownictwa i prokuratury. Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury ma zastąpić działające dotychczas Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Proku-

ratury. Ma ona szkolić i doskonalić zawodowo kadry sądownictwa i prokuratury oraz prowadzić aplikacje ogólną, sędziowską i prokuratorską. Szkoła ma także odpowiadać za kształcenie ustawiczne i prowadzić analizy oraz badania służące ustaleniu kompetencji i kwalifikacji pracowników sądów i prokuratur. W szkole będą się odbywać zajęcia teoretyczne i praktyki.

W ustawie sejmowej regulowano także zasady ustroju sądownictwa i prokuratury po wyroku Trybunału Konstytucyjnego z października ubiegłego roku, w którym stwierdzono niekonstytucyjność instytucji asesora sądowego. Asesura ma zostać zastąpiona – wzorem wielu państw europejskich – przez okres stażu na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego w ramach nowego modelu aplikacji sędziowskiej. Dwunastomiesięczna aplikacja ogólna dla magistrów prawa ma przygotować do zajmowania stanowisk referendarza sądowego, asystenta sędziego lub prokuratora.

Aplikacja sędziowska ma trwać 54 miesiące, z czego 30 miesięcy to zajęcia w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz praktyki, po zakończeniu których aplikant będzie zdawał egzamin sędziowski. Pozostały okres to staż na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego. Aplikacja prokuratorska ma trwać 30 miesięcy i także kończyć się egzaminem. Merytoryczny nadzór nad aplikacjami obejmie minister sprawiedliwości.

Po zmianie przepisów o stanowiska sędziego mogliby się ubiegać praktykujący adwokaci, radcy prawni, notariusze i prokuratorzy, osoby, które ukończą aplikację sędziowską, lub asesory prokuratorscy co najmniej z trzyletnią praktyką, a także osoby, które ukończą aplikację ogólną i pracują jako referendarze sądowi lub asystenci sędziego odpowiednio przez pięć i sześć lat oraz złożą egzamin sędziowski.

W Sejmie nad rządowym projektem pracowała Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Do rozpatrzenia ustawy powołana została podkomisja nadzwyczajna. Komisja przyjęła projekt ustawy z poprawkami. Podczas drugiego czytania zgłoszono cztery poprawki, Sejm zaakceptował dwie spośród nich. Jedna precyzowała zasady wyboru przewodniczącego rady i jego zastępcy, druga zaś określiła, że Krajowa Rada Sądownictwa opiniuje kandydatów na dyrektora krajowej szkoły również wtedy, gdy nie są oni sędziami.

Podczas posiedzenia opinię na temat ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury przedstawiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu, które zgłosiło szereg uwag szczegółowych i zasygnalizowało potrzebę wprowadzenia poprawek.

W dyskusji połączone komisje poparty poprawki zaproponowane przez senatora Krzysztofa Piesiewicza. W głosowaniu ustawę sejmową przyjęto wraz z zaakceptowanymi wcześniej 31 zmianami. Na sprawozdawcę stanowiska połączonych komisji wybrano senatora Zbigniewa Cichonia.

Połączone komisje zaproponowały przede wszystkim poprawki natury technicznej. Wśród zmian merytorycznych znalazła się sugestia, aby jedynie wobec popełnienia przestępstwa z winy umyślnej istniała przesłanka do skreślenia takiej osoby z listy aplikantów. Wykreślono także artykuł dotyczący zwrotu stypendium.

* * *

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Ustawodawczej** oraz **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** kontynuowano prace nad ustawą o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jej celem jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego uregulowań dotyczących postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej – tzw. upadłości konsumenckiej.

Otwierając posiedzenie, senator Kazimierz Kleina przypomniał, że jest to już trzecie posiedzenie połączonych komisji poświęcone rozpatrzeniu ustawy sejmowej i zaproponował przystąpienie do głosowania nad poprawkami zgłoszonymi podczas poprzednich spotkań.

W dyskusji głos zabrali senatorowie: K. Kleina, Jan Rulewski, Jan Wyrowiński, Zbigniew Cichoń i Stanisław Bisztyga, oraz wiceminister sprawiedliwości Zbigniew Wrona i wicedyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w tym resorcie Jan Bołonkowski, a także Renata Bro-

nowska z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu. Omówiono zmiany proponowane do sejmowej nowelizacji. Następnie w wyniku głosowania połączone komisje poparły 4 spośród 7 zgłoszonych poprawek. Trzy wnioski, które nie uzyskały akceptacji, postanowiono zgłosić jako wnioski mniejszości.

Na sprawozdawcę połączonych komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora J. Wyrowińskiego. Ustalono, że sprawozdanie dotyczące wniosków mniejszości przedstawi senator Bohdan Paszkowski.

* * *

Odbyło się posiedzenie **Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą**.

Dyrektor Biura Polonijnego Kancelarii Senatu Artur Kozłowski poinformował senatorów o wysokości środków na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą, pozostających aktualnie w dyspozycji Kancelarii Senatu. Następnie omówił i uzasadnił opinię kancelarii na temat wniosków skierowanych do komisji, które były przedmiotem obrad Zespołu Finansów Polonijnych 12 listopada br.

Senatorowie zapoznali się także z wystąpieniami, dotyczącymi opiniowanych wniosków o dofinansowanie zadań polonijnych, prezesa Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Macieja Płażyńskiego, prezesa Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie” Jerzego Marka Nowakowskiego i członka zarządu Fundacji „Oświata Polska za Granicą” Jacka Giebułtowicza.

W dyskusji udział wzięli senatorowie: Ryszard Bender, Łukasz Abgarowicz, Stanisław Gogacz i Andrzej Person. Po krótkiej przerwie senatorowie, już we własnym gronie, przystąpili do dalszej części dyskusji. Dyrektor A. Kozłowski uzasadnił opinię Kancelarii Senatu w sprawach podniesionych w dyskusji przez senatorów. Mówił m.in. na temat wystawy w związku z 20-leciem Związku Polaków na Białorusi, problemu szkolenia nauczycieli polskich z Litwy, konferencji poświęconej Unii Hadziackiej, programu TV „Zielona wyspa” oraz udziału Polaków ze Wschodu w konferencji „Rzymskie spotkania młodych” (28–30 listopada br.).

W trakcie dyskusji senator Piotr Zientarski zaproponował, aby zgodnie z prośbą przedstawicieli Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie” kwotę 29 800 zł, postulowaną przez fundację, podzielić na dwa zadania – organizację wystawy poświęconej Josephowi Conradowi w Berdyczowie i konferencję na temat Unii Hadziackiej, po uzupełnieniu przez fundację dokumentacji ze szczegółowym kosztorysem.

Senator Ł. Abgarowicz poruszył kwestię szkolenia nauczycieli polskich za granicą, szczególnie na Wschodzie, w zakresie obsługi programów multimedialnych oraz nowoczesnych metod nauczania. Senator, poparty przez senator Barbarę Borys-Damięcką, zgłosił wniosek o przyznanie dotacji Stowarzyszeniu „Wspólnota Polska”, przeznaczonej na szkolenie polskich nauczycieli z Litwy. Na ten cel przeznaczono by stosowną kwotę z proponowanej dotacji dla Caritas Polska.

Komisja nie przychyliła się wnioskowi przedstawionego przez senatora Ł. Abgarowicza, jednogłośnie poparła natomiast opinię Kancelarii Senatu wraz z propozycją senatora P. Zientarskiego.

W wyniku dyskusji senatorowie z Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą zaopiniowali pozytywnie dotacje, przyznane organizacjom polonijnym, na sumę prawie 1,5 mln zł. O dotacje na działalność programową wystąpiły organizacje pozarządowe, zajmujące się pomocą organizacjom polonijnym, a wśród nich: Caritas Polska, Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”, Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie”, Fundacja „Oświata Polska za Granicą” oraz Fundacja „Świat na Tak”. Organizacje te złożyły wnioski na łączną kwotę prawie 2 mln zł, rozpatrzone przez Zespół Finansów Polonijnych Kancelarii Senatu. Jak poinformował senatorów dyrektor A. Kozłowski, zespół zaproponował zmniejszenie postulowanych dotacji o ponad 450 tys. zł ze względu na aktualne możliwości budżetu Kancelarii Senatu i wielkość środków przeznaczonych w tym roku na działalność polonijną (75 mln zł, w tym 63 mln zł na działalność programową i 12 mln zł – inwestycyjną). Dodał, że środki te zostały już wykorzystane w prawie 99%.

Na swym posiedzeniu Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą rozpatrzyła następujące – skierowane przez szefa Kancelarii Senatu – wnioski o zlecenie zadań w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą, złożone przez jednostki niezaliczone do sektora finansów publicznych. Komisja zaopiniowała następujące wnioski o przyznanie dotacji z budżetu Kancelarii Senatu:

Wnioski o zlecenie zadań o charakterze programowym i przyznanie dotacji na ich wykonanie:

- Caritas Polska w Warszawie: paczki świąteczne dla Polaków na Wschodzie. Całkowity koszt realizacji zadania – 880 000 zł, postulowana kwota dotacji – 800 000 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 590 000 zł.
- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” w Warszawie: pomoc Polonii i Polakom za granicą w 2008 r. (nowe przedsięwzięcia, o dofinansowanie których organizacje polonijne wystąpiły w ostatnich tygodniach). Całkowity koszt realizacji zadania – 544 232 zł, postulowana kwota dotacji – 380 854 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 271 050 zł.
- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” w Warszawie: pomoc Polonii i Polakom za granicą w 2008 r. Całkowity koszt realizacji zadania – 2 404 214 zł, postulowana kwota dotacji 293 121 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 276 300 zł.
- Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie”: promowanie kultury polskiej na Wschodzie – wystawa poświęcona Josephowi Conradowi w Berdyczowie, konferencja na temat Unii Hadziackiej, XIV Sztafeta Niepodległości w rejonie wileńskim. Całkowity koszt realizacji zadania – 49 800 zł, postulowana kwota dotacji – 49 800 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 37 800 zł. Komisja zaproponowała również, aby kwota 29 800 zł została podzielona na dwa zadania: organizacja wystawy poświęconej Josephowi Conradowi w Berdyczowie i organizacja konferencji naukowej z okazji 350-lecia Unii Hadziackiej, zgodnie z propozycją przedstawioną przez fundację.
- Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” w Warszawie: pomoc Polakom poszkodowanym na skutek „powodzi stulecia” na Ukrainie oraz pomoc charytatywna dla Polaków w trudnej sytuacji materialnej. Całkowity koszt realizacji zadania – 140 200, postulowana kwota dotacji – 140 200 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć.
- Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” w Warszawie: polskie święta na Wschodzie. Całkowity koszt realizacji zadania – 78 000 zł, postulowana kwota dotacji – 78 000 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 26 000 zł.
- Fundacja „Oświata Polska za Granicą” w Warszawie: program TV „Zielona Wyspa”. Całkowity koszt realizacji zadania – 85 178 zł, postulowana kwota dotacji – 85 178 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 50 618 zł.
- Fundacja „Świat na Tak” w Warszawie: udział Polaków ze Wschodu w konferencji „Rzymskie spotkania młodych” 28–30 listopada br. w Rzymie. Całkowity koszt realizacji zadania – 29 880 zł, postulowana kwota dotacji – 26 380 zł. Komisja zaproponowała, aby wniosek poprzeć, dotację zmniejszyć jednak do kwoty 10 920 zł.

Podczas posiedzenia przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą senator A. Person poruszył sprawę posłów na Sejm Republiki Litewskiej – Michała Mackiewicza, prezesa Związku Polaków na Litwie, i Waldemara Tomaszewskiego, prezesa Akcji Wyborczej na Litwie, posiadaczy Karty Polaka. Senator przypomniał, że poseł na Sejm RL z Partii Konserwatywnej G. Songaile prosił o wyjaśnienie kwestii rzekomego zobowiązania się posłów polskiej narodowości do lojalności wobec obcego państwa. Zgodnie z litewskim prawem osoba ubiegająca się o mandat poselski nie może mieć zobowiązań wobec obcego państwa. Karta Polaka – stwierdził senator – potwierdza przynależność do narodu polskiego, ale nie do państwa.

Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych Wojciech Tyciński poinformował, że poseł G. Songaile wystąpił do litewskiej Głównej Komisji Wyborczej z wnioskiem o wyjaśnienie, czy posłowie M. Mackiewicz i W. Tomaszewski mogli złamać litewską konstytucję. Komii-

sja, uznając, że sprawa ta nie leży w jej kompetencjach, wystąpiła z wnioskiem do litewskiego Sejmu, sugerując zwrócenie się z nią do Trybunału Konstytucyjnego. W. Tyciński stwierdził, że obaj posłowie zostali już zaprzysiężeni, a według oficjalnego stanowiska litewskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych nie ma kolizji Karty Polaka z konstytucją tego kraju. Poinformował także, że polskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zamieści komunikat w tej sprawie na stronie internetowej resortu.

W dyskusji senator P. Zientarski wyraził zaniepokojenie trudną sytuacją litewskich posłów polskiego pochodzenia. Senatorowie S. Gogacz i Janina Fetlińska wskazywali na potrzebę poruszenia tej kwestii na forum europejskich organizacji międzynarodowych, m.in. Rady Europy.

Senator R. Bender wyraził obawę, że ma ograniczone możliwości wykonywania mandatu senatorskiego z powodu braku zgody marszałka Senatu na jego wyjazdy zagraniczne na Wschód, szczególnie na Białoruś. Przewodniczący i wiceprzewodniczący komisji, senatorowie A. Person i Bronisław Korfanty, zobowiązali się, że odbędą w tej sprawie rozmowę z marszałkiem Bogdanem Borusewiczem.

* * *

Senatorowie z **Komisji Obrony Narodowej** zapoznali się z informacją Najwyższej Izby Kontroli na temat przeprowadzonych przez nią kontroli realizacji prac badawczo-rozwojowych i wdrożeniowych w zakresie modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Było to posiedzenie zamknięte ze względu na informacje chronione ustawą z 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.

* * *

Senatorowie z **Komisji Spraw Zagranicznych** spotkali się z kandydatką na ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego RP w Gruzji Urszulą Doroszewską. Ta część posiedzenia była zamknięta ze względu na informacje chronione ustawą z 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.

Tego samego dnia Komisja Spraw zagranicznych rozpatrywała wstępnie projekt ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji: część 45 – Sprawy zagraniczne: dochody i wydatki (zał. nr 1 i 2), zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze w 2009 r. (zał. nr 4), wykaz jednostek, dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r. (zał. nr 9), zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych (zał. nr 10), limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń (zał. nr 11), plan finansowy Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych (zał. nr 13), część 83 – Rezerwy celowe: pozycje 9, 36, 46, 50 i 51.

Projekt ustawy budżetowej na rok 2009 w części 45, dotyczącej spraw zagranicznych, oraz w części 83, odnoszącej się do rezerw celowych, przedstawił dyrektor generalny Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rafał Wiśniewski. Jak podkreślił, przyszłoroczny plan budżetu zakłada kontynuację, a nie wzrost wysokości środków na sprawy zagraniczne. Dzięki zwiększeniu budżetu w bieżącym roku MSZ rozpoczęło realizację reform instytucjonalnych i nowej polityki personalnej w służbie zagranicznej. W przyszłym roku resort pragnie przede wszystkim kontynuować rozpoczęty już proces zmian, ponadto rozwijać proces informatyzacji i telekomunikacji, a także modernizować istniejące już zasoby zarówno w ministerstwie, jak i w placówkach. Wyzwaniem dla ministerstwa w przyszłym roku będą połączenie z UKIE oraz przygotowania do polskiej prezydencji w 2011 r. Istotną częścią budżetu staną się wydatki na inwestycje (np. ambasada w Berlinie, konsulaty we Lwowie czy polskie przedstawicielstwo w Brukseli) oraz na niezbędne zmiany w konsulatach, związane z procedurami Schengen.

W dyskusji, w której głos zabrali senatorowie: Leon Kieres, Janusz Rachoń, Maciej Grubski, Grzegorz Czelej i Paweł Klimowicz, skoncentrowano się przede wszystkim na kontynuowaniu przez MSZ zeszłorocznych założeń reformy służby zagranicznej oraz na działaniach podejmowanych w związku z przygotowaniem do Roku Szopenowskiego.

* * *

Senatorowie z **Komisji Rodziny i Polityki Społecznej** podjęli decyzję w sprawie ustawy o emeryturach pomostowych. Pierwsze posiedzenie temu poświęcone odbyło się 14 listopada br.

W przyjętym stanowisku zaproponowano wprowadzenie 9 poprawek do rozpatrzonej ustawy sejmowej.

W pierwszym głosowaniu senatorowie negatywnie ustosunkowali się do wniosku o odrzucenie ustawy o „pomostówkach” w całości. Senator Piotr Kaleta postanowił go zatem zgłosić jako wniosek mniejszości.

Komisja poparła natomiast poprawkę senatora Jana Rulewskiego, zgodnie z którą osoba, która nie będzie miała prawa do emerytury pomostowej, choć przysługiwałoby jej prawo do wcześniejszej emerytury w myśl dotychczasowych przepisów, odchodząc na emeryturę w wieku 60 lat (kobieta) lub 65 lat (mężczyzna), otrzymałaby rekompensatę w kwocie równej dwukrotności ustalonej emerytury.

Komisja pozytywnie odniosła się też do trzech poprawek autorstwa senatora S. Koguta. Pierwsza dotyczyła podwyższenia z 1,5% do 3% składki, którą od 2010 r. będą musieli płacić na fundusz emerytur pomostowych pracodawcy zatrudniający pracowników w szczególnych warunkach. Druga zmiana przyznaje prawo do „pomostówek” kierowcom samochodów ciężarowych o masie całkowitej powyżej 10 t. Trzecia zmiana miała charakter legislacyjny.

Senatorowie poparli także 5 poprawek o charakterze legislacyjnym, porządkującym zapisy ustawy uchwalonej przez Sejm, postulowanych w opinii Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu. Ustalono, że szósta poprawka biura – regulująca kwestię wypłaty rekompensat osobom, które nie będą miały prawa do „pomostówek”, mimo że pod rządami obecnych przepisów mogłyby odejść na wcześniejszą emeryturę – zostanie dopracowana i przedstawiona na 22. posiedzeniu plenarnym Senatu.

Siedemnaście poprawek dotyczących m.in. niewygaszania emerytur pomostowych, odrzuconych przez Komisję Rodziny i Polityki, senator S. Kogut postanowił zgłosić jako wnioski mniejszości, przedstawione podczas posiedzenia plenarnego Izby. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o emeryturach pomostowych wybrano senatora Mieczysława Augustyna. Postanowiono, że wniosek mniejszości o odrzucenie ustawy sejmowej w całości uzasadni podczas posiedzenia plenarnego senator P. Kaleta.

25 listopada 2008 r.

Senatorowie z **Komisji Gospodarki Narodowej** omawiali „Raport o stanie infrastruktury telekomunikacyjnej w Polsce”.

Raport, przygotowany na zlecenie trzech izb handlowych w Polsce: amerykańskiej, francuskiej i niemieckiej, przedstawił i omówił prezes Amerykańskiej Izby Handlowej w Polsce Jarosław Roszkowski. Do też zawartych w raporcie ustosunkowali się wiceminister Witold Drożdż, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, odpowiedzialnym za sprawy informatyzacji kraju, a także podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Panasiuk.

W posiedzeniu uczestniczyli także dyrektor Departamentu Informatyzacji w MSWiA Wojciech Wiewiórski, wicedyrektor Departamentu Telekomunikacji w Ministerstwie Infrastruktury Elżbieta Borkowska, wiceprezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej Krzysztof Dyl i dyrektor Departamentu Analiz w tym urzędzie Julia Martusewicz-Kulińska, wiceprzewodniczący sejmowej Komisji Infrastruktury poseł Janusz Piechociński, dyrektor Magdalena Tran-Van z Francuskiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Polsce, ekspert Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej Marcin Betkier, dyrektor zarządzający MDI Strategic Solutions Sp. z o.o. Tamara Surman, prezes i wiceprezes Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji Wacław Iszkowski i Maciej Rogalski, ekspert Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych

„Lewiatan” Joanna Radzikowska, a także Jacek Niewęglowski i Małgorzata Zakrzewska z Krajowej Izby Gospodarczej Energetyki i Telekomunikacji.

Z raportu przygotowanego przez firmę KPMG Advisory wynika, że infrastruktura telekomunikacyjna w Polsce rozwija się wolno, a poziom dostępu do szerokopasmowego Internetu jest jednym z najniższych w UE. W świetle raportu, polski rynek okazuje się najslabiej, oprócz Bułgarii, rozwinięty pod względem dostępu do szerokopasmowego Internetu. Widać to przede wszystkim na obszarach wiejskich i w małych miejscowościach. Autorzy wskazali także na małą liczbę stacjonarnych linii telefonicznych i telefonów komórkowych. W 2007 r. Polska zajmowała 23. miejsce na 27 państw UE pod względem liczby telefonów komórkowych. Zdaniem autorów raportu, Polska należy też do grupy krajów UE z największym odsetkiem gospodarstw domowych, które w ogóle nie korzystają z usług telekomunikacyjnych (7% w 2007 r.).

Ustosunkowując się do tez zawartych w raporcie, wiceminister spraw wewnętrznych i administracji W. Drożdż powiedział, że jest on zbieżny ze strategią rozwoju społeczeństwa informacyjnego, przygotowaną przez MSWiA, którą rząd przyjmie najprawdopodobniej na początku grudnia br. Realizując ją, rząd chce zapewnić szybki rozwój sektora technologii informacyjnych i komunikacyjnych w naszym kraju. W ciągu najbliższych pięciu lat rząd, a także samorządy mają wydać kilkanaście miliardów złotych na rozwój społeczeństwa informacyjnego. Środki te będą pochodzić z funduszy strukturalnych UE w ramach programów operacyjnych na lata 2007–2013 oraz z budżetu.

„Po zatwierdzeniu strategii przez Radę Ministrów, pod auspicjami Komitetu Rady Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności, chcielibyśmy przygotować taki plan operacyjny, związany z realizacją tej strategii. Zaproponujemy, które instytucje, które resorty będą odpowiedzialne za które zadania zawarte w tej strategii, i w jakim czasie będą one realizowane” – powiedział wiceminister W. Drożdż. Jak zaznaczył, strategia będzie podlegała corocznej weryfikacji pod kątem aktualności i oceny stopnia realizacji. Poinformował ponadto, że zadania dotyczące rozwoju społeczeństwa informacyjnego są w Polsce podzielone pomiędzy MSWiA i Ministerstwo Infrastruktury. Dodał, że pewne zadania z zakresu „e-gospodarki”, podpisu elektronicznego należą też do kompetencji Ministerstwa Gospodarki.

Wiceminister infrastruktury A. Panasiuk powiedział, że jego resort prowadzi działania legislacyjne zmierzające do dostosowania prawa telekomunikacyjnego do europejskich norm. Wyjaśnił, że część zmian trafiła już do Sejmu, a część jest przygotowywana. Wśród dokonanych wymienił ustawę o partnerstwie publiczno-prywatnym i ustawę o koncesjach na roboty budowlane i usługi. Podkreślił, że ten pakiet ma być zachętą do realizacji inicjatyw partnerskich, m.in. w segmencie usług telekomunikacyjnych.

„Z raportu wynika, że współpraca partnerska w zakresie usług telekomunikacyjnych jest swoistego rodzaju szczególną współpracą, która wymaga szczególnych regulacji prawnych. Ja bym nie podzielił takiego stanowiska. Partnerstwo to nic innego, jak zwykła umowa między podmiotem publicznym i prywatnym” – powiedział wiceminister infrastruktury. Poinformował ponadto, że resort przygotował rozporządzenie, którego celem jest obniżenie opłat za częstotliwości radiowe, które mają służyć budowie m.in. sieci internetowych na obszarach wiejskich i w małych miejscowościach. „To rozporządzenie powinno wejść w życie 1 stycznia 2009 r.” – powiedział.

Najważniejsze tezy zawarte w przedstawionym raporcie:

- Polska przegrywa w technologicznym wyścigu z innymi krajami Unii Europejskiej. Dystans między Polską a krajami Europy Zachodniej w dostępie użytkowników do nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej systematycznie rośnie.
- Infrastruktura telekomunikacyjna jest kluczowa dla budowy gospodarki opartej na wiedzy. Technologie informacyjne i telekomunikacyjne (ICT) stanowią 25% całkowitego PKB Unii Europejskiej.
- Brak dostępu do technologii cyfrowych dotyka głównie społeczności terenów wiejskich i słabiej zurbanizowanych. Polski rynek jest najgorzej, oprócz Bułgarii, rozwinięty pod względem dostępu do szerokopasmowego Internetu.

- Pomimo wielomiliardowych nakładów inwestycyjnych, poniesionych do tej pory przez operatorów, związanych z rozbudową sieci telekomunikacyjnych wciąż utrzymują się dysproporcje w rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej pomiędzy Polską a innymi krajami Unii Europejskiej.
- W Polsce przypada tylko około 27 stacjonarnych linii telefonicznych na 100 mieszkańców, podczas gdy średnia dla UE to około 50 linii.
- Mimo powszechności telefonii komórkowej w Polsce (prawie czterokrotnie większa penetracja niż w telefonii stacjonarnej) wskaźnik penetracji jest jednak niższy niż w innych krajach UE. W 2007 r. Polska zajmowała 23. miejsce na 27 państw UE pod względem rzeczywistej penetracji telefonii mobilnej.
- Pod względem wykorzystania usług telekomunikacyjnych polskie gospodarstwa domowe wypadają słabiej niż w większości krajów UE. Polska należy do grupy krajów UE z największym odsetkiem gospodarstw domowych, które w ogóle nie korzystają z usług telekomunikacyjnych (7% w 2007 r.).
- W 2007 roku 41% polskich gospodarstw miało dostęp do Internetu, a tylko 30% dysponowało połączeniami szerokopasmowymi (średnia w UE to odpowiednio 54% i 42%, a niektóre kraje osiągają ponad 70%).
- Widać wyraźną dysproporcję w dostępie do usług telekomunikacyjnych pomiędzy obszarami wiejskimi i miastami. W skali kraju liczba abonentów telefonii stacjonarnej w 2007 r. wynosiła około 24 osób na 100 mieszkańców. Na terenach wiejskich było to jedynie około 13, w miastach – ponad 30.
- Jeżeli zjawisko tzw. luki cyfrowej pomiędzy obszarami wiejskimi a miejskimi będzie się utrzymywać w dłuższym okresie, doprowadzi do pogłębienia różnic społecznych, kulturowych i ekonomicznych.
- Ogromnym problemem jest bardzo mała dostępność Internetu na obszarach wiejskich. Jedynie 25% gospodarstw domowych na wsi miało dostęp do Internetu (w miastach 46%). Co więcej, w ostatnich latach zwiększyła się dysproporcja między miastem a wsią pod względem liczby internautów.
- Przy obecnym stanie rozwoju infrastruktury – w wypadku szerokopasmowego dostępu do Internetu – telefonia komórkowa staje się alternatywą dla dostępu stacjonarnego tylko w miastach.
- Budowa niezbędnej infrastruktury szerokopasmowej wymaga poniesienia olbrzymich nakładów finansowych. Szacunki dotyczące kosztów modernizacji tylko stacjonarnej sieci dostępowej i szkieletowej w Polsce mówią o koniecznych nakładach przekraczających nawet 25 mld zł.
- Operatorzy komórkowi również są zmuszeni do modernizacji swoich sieci, aby świadczyć usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz korzystać z możliwości, które oferuje sieć NGN.
- Ze względu na skalę inwestycji niemożliwe jest ich sfinansowanie samodzielnie – ani z budżetu państwa, ani z funduszy unijnych. Najbardziej realnym źródłem finansowania wydaje się więc sektor prywatny z wykorzystaniem rozwiązań partnerstwa publiczno-prywatnego.
- Warunkiem koniecznym powodzenia projektów inwestycyjnych o takiej skali jest uzyskanie wsparcia rządu i regulatora, których działanie powinno być spójne, tak aby otoczenie regulacyjno-prawne stało się stabilne.
- Potrzebne jest pilne opracowanie ogólnonarodowej strategii rozbudowy infrastruktury szerokopasmowej.
- Konieczne jest podjęcie przez rząd działań zmierzających do możliwie szybkiego usunięcia barier, utrudniających rozbudowę sieci telekomunikacyjnej, istniejących nie tylko w obszarze prawa telekomunikacyjnego, ale również w prawie budowlanym, ochrony środowiska oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego.
- Potrzebne jest zwiększenie liczby dodatkowych bodźców, możliwych do zaoferowania inwestorom, w szczególności tym, którzy podejmą się budowy sieci w obszarach wiejskich.

- W celu lepszego wykorzystania budowanej sieci szerokopasmowej potrzebna jest priorytyzacja zadań i wdrożenie mechanizmów zapewniających poprawę realizacji „Programu Informatyzacji Państwa”.
- Niezbędne jest stworzenie mechanizmów wspomagających samorządy, szczególnie poprzez stworzenie rozwiązań stymulujących do współpracy z przedsiębiorcami prywatnymi, ukierunkowane na rozbudowę infrastruktury telekomunikacyjnej.

Tego samego dnia Komisja Gospodarki Narodowej rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

Uchwaloną nieomal jednogłośnie – na podstawie dwóch projektów: poselskiego i rządowego – nowelizację sejmową omówił wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior. Wydłuża ona urlopy macierzyńskie i wprowadza urlopy dla ojców. Posłowie zgodzili się także na podwyższenie zasiłków macierzyńskich dla rolników.

Urlopy macierzyńskie, choć dłuższe, od 2010 r. będą składały się z części obligatoryjnej – 20 tygodni – i fakultatywnej, która docelowo, w 2014 r. ma wynieść 6 tygodni. Posłowie odrzucili poprawkę klubu Prawa i Sprawiedliwości, zakładającą, że całe 26 tygodni byłoby obligatoryjne. Odrzucono również inną poprawkę zgłoszoną przez ten klub, wydłużającą dodatkowy urlop przysługujący wyłącznie ojcom, tak by wynosił on 4 tygodnie, posłowie zdecydowali jednak, że będą to 2 tygodnie.

Ustawa wprowadza tzw. urlopy tacierzyńskie, czyli fakultatywną część urlopu przysługującą tylko ojcom – jeśli mężczyzna go nie wykorzysta, urlop przepada. Zostanie on wprowadzony od 2010 r. Na początku będzie to tylko tydzień, ale w 2011 r. – już dwa tygodnie. Ojciec będzie mógł wziąć urlop w dowolnym okresie w ciągu roku. Obecnie ojciec ma możliwość skorzystania z urlopu macierzyńskiego w sytuacji, gdy matka wykorzysta co najmniej 14 tygodni i zrezygnuje z pozostałej części urlopu.

Sejm zgodził się także na podwyższenie zasiłków macierzyńskich dla rolników. Wnosiło o to Polskie Stronnictwo Ludowe, a na potrzebę wprowadzenia rozwiązań prorodzinnych, z których mogliby korzystać również rolnicy, zwracała także uwagę Lewica. PSL chciało, aby zasiłek macierzyński, który obecnie wynosi 3,5-krotność najniższej emerytury rolniczej, zwiększyć do czterokrotności, czyli o 318 zł.

Posłowie nie zgodzili się na wydłużenie urlopów macierzyńskich dla matek, których dzieci po urodzeniu ze względu na stan zdrowia muszą pozostać w szpitalu. Wnosiło o to Prawo i Sprawiedliwość. Przyjęto natomiast poprawkę Platformy Obywatelskiej, w myśl której okres ochrony przed zwolnieniem dla matek, które po zakończeniu urlopu macierzyńskiego nie decydują się na urlop wychowawczy, tylko na pracę w skróconym wymiarze, będzie wynosił 12 miesięcy, a nie, jak było w pierwotnej wersji projektu, 36 miesięcy.

W przyjętej noweli stworzono również możliwość wykorzystania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na tworzenie przyzakładowych żłobków i przedszkoli oraz finansowanie z tego funduszu opieki nad dziećmi przebywającymi w tych placówkach. Ustawa przewiduje także zwiększenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za osoby na urlopie wychowawczym. Podniesiona zostanie też podstawa składki na ubezpieczenie rentowe i emerytalne za osoby na urlopie wychowawczym do poziomu wynagrodzenia osiąganego przed przejściem na ten urlop, nie więcej jednak niż 60% przeciętnego wynagrodzenia.

Nowela wydłuża również maksymalny okres otrzymywania świadczeń chorobowych przez kobiety ciężarne. Wprowadza warunkową wypłatę tzw. becikowego – będzie ona uzależniona od przedstawienia zaświadczenia lekarskiego, potwierdzającego objęcie odpowiednią opieką lekarską w czasie ciąży.

Według obecnie obowiązujących przepisów urlop macierzyński wynosi 18 tygodni przy pierwszym porodzie, 20 tygodni przy następnych porodach i 28 tygodni w wypadku urodzenia wieloraczków. W przyjętej ustawie rezygnuje się z trzech progów urlopu macierzyńskiego (18, 20, 28 tygodni) na rzecz dwóch (20, 31 tygodni). Zostaje tym samym zrównany wymiar urlopu macierzyńskiego dla pierwszego i każdego następnego porodu – w wypadku urodzenia jednego dziecka.

Obligatoryjny okres urlopu, wynoszący 31 tygodni, będzie przysługiwać w wypadku urodzenia dwojga dzieci, 33 tygodnie w wypadku urodzenia trójki dzieci, 35 tygodni – czwórki dzieci, a 37 tygodni w razie urodzenia pięciorga i więcej dzieci. W każdym z tych wypadków fakultatywny urlop wynosiłby 8 tygodni.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zgłosiło trzy uwagi o charakterze doprecyzowująco-legislacyjnym.

W trakcie dyskusji senatorowie poruszali sprawę urlopów macierzyńskich, w części wykorzystywanych przez ojców, oraz długości urlopów macierzyńskich dla rodzin adoptujących małe dzieci.

Wiceminister pracy i polityki społecznej M. Bucior pozytywnie odniósł się do jednej z uwag senackiego biura legislacyjnego. Udzielał także wyjaśnień w związku z wątpliwościami zgłaszanymi przez senatorów.

Przewodniczący komisji senator Tomasz Misiak zaproponował, popartą przez przedstawiciela rządu, poprawkę sugerowaną przez biuro legislacyjne. W głosowaniu zarówno zmiana, jak i całość ustawy wraz z przegłosowaną wcześniej propozycją została przyjęta przez senatorów jednomyślnie (13 głosów za). Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw wybrano senatora Andrzeja Owczarka.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych.

Ustawę omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej M. Bucior. Ustawa, uchwalona przez Sejm na podstawie projektu rządowego, określa zasady tworzenia, organizacji i wykonywania działalności przez fundusze dożywotnich emerytur kapitałowych oraz uprawnia je do wypłaty świadczeń pieniężnych ze środków zgromadzonych w Otwartych Funduszach Emerytalnych. Przepisy określające warunki nabywania prawa do tych świadczeń oraz zasady ich wypłaty zawarte są w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w ustawie o emeryturach kapitałowych.

Senatorowie zapoznali się także z opinią senackiego biura legislacyjnego, które zwróciło uwagę na kilka nieścisłości w sformułowaniu niektórych rozpatrywanej przepisów ustawy i w związku z tym przedstawiło propozycje poprawek.

Do tych uwag pozytywnie odniósł się wiceminister M. Bucior. W trakcie dyskusji ustawa nie budziła zastrzeżeń senatorów, senator T. Misiak poparł natomiast poprawki zasygnalizowane w opinii senackiego biura legislacyjnego i zaproponował ich wprowadzenie do ustawy sejmowej.

Zarówno zgłoszone zmiany, jak i całość ustawy wraz z przyjętymi wcześniej poprawkami uzyskały poparcie Komisji Gospodarki Narodowej. Ustalono, że stanowisko komisji w sprawie ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych zarekomenduje Izbie senator Stanisław Kogut.

Następnie senatorowie przystąpili do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Do nowelizacji, uchwalonej na podstawie projektu poselskiego, ustosunkował się podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Antoni Podolski. Jak stwierdził, sejmowa nowela zawiera zapisy uzupełniające o zadania objęte „Narodowym Programem Przebudowy Dróg Lokalnych” katalog zadań własnych, na których finansowanie jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa. Ustawa upoważnia ministra właściwego do spraw administracji publicznej do dokonania podziału środków i przekazywania dotacji oraz wydania rozporządzenia w tym zakresie.

Senatorowie wysłuchali także uwag senackiego biura legislacyjnego, które zgłosiło propozycję wprowadzenia dwóch zmian, doprecyzowujących zapisy sejmowej nowelizacji. Z tymi uwagami nie zgodził się jednak wiceminister A. Podolski.

W trakcie dyskusji senatorowie wyrażali wątpliwości co do przewidywanych upoważnień dla ministra właściwego do spraw administracji i związanym z tym wyłączeniem ministra wła-

ściwego do spraw infrastruktury. Pytali także o sporządzanie list projektów i udział samorządów w tym zakresie oraz o miejsce umieszczenia przewidywanych środków w budżecie państwa.

W opinii senatora Grzegorza Banasia, rozwiązanie zaproponowane w sejmowej nowelizacji ma charakter polityczny. W związku z tym przedstawił wniosek o odrzucenie sejmowej nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. W głosowaniu wniosek ten nie uzyskał poparcia większości komisji (3 senatorów za, 7 przeciw, a 1 wstrzymał się od głosu).

Ostatecznie, na wniosek senatora Stanisława Jurcewicza, Komisja Gospodarki Narodowej opowiedziała się za przyjęciem bez poprawek sejmowej noweli. Wniosek został przyjęty 7 głosami, przy 3 przeciwnych i 1 wstrzymującym się. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora S. Jurcewicza.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o podatku akcyzowym, którą w imieniu rządu przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica. Jej głównym celem jest dostosowanie polskich regulacji dotyczących akcyzy do wymogów unijnych. Sejmowa nowela przewiduje m.in. nowe zasady opodatkowania akcyzą energii elektrycznej. W myśl ustawy podatek akcyzowy ma być płacony przez dystrybutorów, a nie jak obecnie przez producentów energii elektrycznej.

Sejm przyjął poprawkę, która zwalnia z akcyzy zużycie energii elektrycznej w określonych okolicznościach – w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w tzw. skojarzeniu w elektrociepłowniach. Zgodnie z nowymi przepisami, generalnie akcyza na wyroby tytoniowe ma zostać podwyższona. Sejm przyjął jednak poprawkę, zgodnie z którą akcyza na określone wyroby – na tytoń do palenia oraz na cygara i cygaretki – będzie jednak obniżona. Kolejna poprawka zaakceptowana przez Sejm przewiduje, że zabezpieczenie akcyzowe będzie mogło być składane również w formie tzw. weksla własnego.

Ustawa zakłada ponadto wprowadzenie obniżonej stawki na biokomponenty paliw, zerowej stawki na biogaz, biowodór i wodór, a także na wyroby energetyczne wykorzystywane w przemyśle chemicznym.

Do końca października 2013 r. ma obowiązywać zerowa stawka akcyzy na gaz ziemny do celów napędowych. Przewidziano również zwolnienie z akcyzy: gazu przeznaczonego do celów opałowych do 31 października 2013 r. oraz węgla i koksu – do 1 stycznia 2012 r. Nie będzie obowiązku produkcji w składzie podatkowym win gronowych, uzyskiwanych z winogron z upraw własnych. Chodzi o produkcję mniejszą niż 1000 hl w ciągu roku. Z takiego obowiązku mają być również zwolnione: piwa, wina i napoje fermentowane domowym sposobem przez osoby fizyczne na własny użytek i nie przeznaczone do sprzedaży.

Nowe przepisy mają zacząć obowiązywać od 1 stycznia 2009 r. Ich wejście w życie spowoduje utratę mocy dotychczas obowiązującej ustawy z 23 stycznia 2004 r.

W swoim wystąpieniu wiceminister finansów zwrócił szczególną uwagę na zmiany wprowadzone przez Sejm do projektu rządowego i poprosił senatorów o zmianę niektórych zapisów ustawy sejmowej, m.in. o wydłużenie *vacatio legis* do 1 marca 2009 r.

Kilka uwag o charakterze porządkowo-legislacyjnym zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W trakcie dyskusji senatorowie pytali m.in. o akcyzę na rodzime regionalne napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe i samochody osobowe, a także o funkcjonowanie podatku akcyzowego i wpływy do budżetu.

Podczas posiedzenia na temat funkcjonowania podatku akcyzowego w Polsce i krajach Unii Europejskiej mówili doradca podatkowy w Spółce Doradztwa Podatkowego Ożóg i Wspólnicy Sp. z o.o. Tomasz Siennicki oraz dyrektor Departamentu Akcyzy i Cła w KPMG Krzysztof Stefanowicz.

Senatorowie zapoznali się także z opiniami przedstawicieli firm produkujących wyroby tytoniowe, dotyczącymi stawek procentowych na papierosy i tytoń.

W celu dogłębnego zapoznania się z nadsyłanymi do komisji uwagami na temat nowej ustawy o podatku akcyzowym przewodniczący obradom senator T. Misiak zaproponował kontynuowanie prac nad tą ustawą na kolejnym posiedzeniu, 2 grudnia br. Zwrócił się także do

przedstawiciele resortu finansów o współpracę z senackim biurem legislacyjnym w dopracowywaniu propozycji poprawek zgłoszonych do rozpatrywanej ustawy.

Podczas posiedzenia Komisja Gospodarki Narodowej przystąpiła także do rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Założenia nowelizacji, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego, omówił sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Adam Szejnfeld. Zmierzają one do uporządkowania zagadnień dotyczących prowadzenia kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorców przez organy administracji publicznej, wprowadza nową formę rejestracji działalności gospodarczej, tzw. jedno okienko, reformuje zasady ewidencjonowania przedsiębiorców, umożliwiając udostępnianie informacji o przedsiębiorcach w ramach Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG).

Posłowie przyjęli projekt jednogłośnie. Sejm wprowadził ponadto poprawki rekomendowane przez sejmową Komisję Gospodarki, a zgłoszone przez Platformę Obywatelską. Odrzucił natomiast propozycje poprawek PiS.

Została m.in. przyjęta poprawka, przewidująca odszkodowanie dla przedsiębiorcy, który poniósł szkodę w wyniku prowadzenia czynności kontrolnych z naruszeniem prawa. Poparto także przepis, że przedsiębiorcy przysługuje w terminie trzech dni możliwość złożenia zażalenia na postanowienie organów kontrolnych.

Nowelizacja wprowadza zasadę tzw. jednego okienka, która będzie obowiązywała od kwietnia 2009 r. Ma to ułatwić rejestrowanie działalności gospodarczej. Osoba chcąc założyć firmę będzie musiała złożyć stosowny wniosek tylko w gminie. Obecnie przedsiębiorca, który chce zarejestrować firmę, musi składać kilka wniosków, m.in. w urzędach: gminy, skarbowym, statystycznym, a także w ZUS. Nowe przepisy zakładają, że przedsiębiorca będzie mógł rozpocząć działalność już po złożeniu wniosku o zarejestrowanie, nie czekając na otrzymanie z urzędu gminy decyzji o zarejestrowaniu.

W celu ewidencjonowania przedsiębiorców będzie utworzona tzw. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej.

Nowelizacja porządkuje również kwestie kontrolowania przez organy administracji publicznej działalności gospodarczej przedsiębiorców. Zgodnie z projektem, nie będzie można przeprowadzać jednocześnie kilku kontroli w jednym zakładzie w tym samym czasie.

Zmiany proponowane w noweli sejmowej dotyczą również kontrolowania przedsiębiorców. Przede wszystkim przed rozpoczęciem sprawdzania firmy organy kontrolne będą miały obowiązek zawiadomienia co najmniej siedem dni wcześniej o planowanej kontroli. Ponadto musi być ona przeprowadzona w obecności przedsiębiorcy i odbywać się w siedzibie firmy.

Większość przepisów zawartych w projekcie nowelizacji ustawy ma wejść w życie 30 dni od ogłoszenia. Regulacje dotyczące rejestracji firmy przez Internet natomiast zaczną obowiązywać 1 lipca 2011 r.

Po zapoznaniu się z informacją przedstawioną przez wiceministra gospodarki A. Szejnfelda prowadzący obrady senator T. Misiak zaproponował odłożenie prac komisji nad tą ustawą do 11 grudnia br. w celu dokładnego zapoznania się z bardzo ważną i złożoną materią nowelizacji. Tę propozycję zaakceptowali senatorowie i obecni na posiedzeniu przedstawiciele resortu gospodarki.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej senatorowie przystąpili do rozpatrywania ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Ustawę omówił wiceminister gospodarki A. Szejnfeld. Jak poinformował, zastąpi ona dotychczas obowiązującą ustawę o partnerstwie publiczno-prywatnym z 28 lipca 2005 r. Określa m.in. zasady wspólnej realizacji przedsięwzięć przez podmioty publiczne i partnerów prywatnych, zasady ponoszenia ryzyka przy realizacji wspólnych inwestycji, zasady ich finansowania oraz przeprowadzania kontroli realizacji zadań przez podmioty publiczne. Eliminuje nadmierne obciążenia oraz gwarantuje większą swobodę w kształtowaniu partnerstwa i większą ochronę zarówno interesom publicznym, jak i partnerom prywatnym.

Senator T. Misiak zaproponował odłożenie prac komisji do 11 grudnia br. w celu dokładnego zapoznania się z bardzo ważną i złożoną materią rozpatrywanej ustawy. Senatorowie oraz przedstawiciele resortu gospodarki zaakceptowali tę propozycję.

26 listopada 2008 r.

Posiedzenie **Komisji Nauki i Edukacji Narodowej** zwołano w celu rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela.

Przyjęcie sejmowej nowelizacji, uchwalonej z przedłożenia rządowego, rekomendowała senatorom Krystyna Szumilas, sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Jak stwierdziła, zmiany zaproponowane przez rząd mają charakter systemowy i dotyczą wynagradzania i czasu pracy nauczycieli. Zmierzają przede wszystkim do podwyższenia płacy nauczycieli rozpoczynających pracę, tak aby zmniejszyć różnicę w wynagrodzeniach. Nowela, jak podkreśliła wiceminister K. Szumilas, doprecyzowuje zakres zadań i obowiązków nauczycieli.

„W projekcie tym chodzi przede wszystkim o polepszenie pozycji zawodowej nauczycieli, m.in. poprzez znaczący wzrost nauczycielskich wynagrodzeń” – powiedziała wiceminister edukacji K. Szumilas. Jak dodała, nowela gwarantuje, że samorzady będą wypłacać pieniądze przewidziane w Karcie Nauczyciela, a także uporządkuje zapisy dotyczące czasu pracy nauczycieli.

Zdaniem wiceminister, średni wzrost wynagrodzeń między grudniem br. a grudniem 2009 r. dla nauczycieli stażystów wyniesie 586 zł, a dla nauczycieli dyplomowanych 381 zł. Oznacza to, że nauczyciel stażysta w grudniu 2009 r. średnio będzie zarabiał 2282 zł brutto (obecnie średnia wynosi 1701 zł), a nauczyciel dyplomowany 4208 zł brutto (obecna średnia to 3827 zł). Jak podkreśliła wiceminister, od wielu lat żaden inny rząd nie przyznał tak znaczących podwyżek płac dla nauczycieli. Wiceminister wyraziła opinię, że jednym z podstawowych celów podniesienia płac jest chęć zatrzymania młodych nauczycieli w zawodzie. „Jest to tym bardziej ważne, że polscy nauczyciele stażyści zarabiają najmniej w porównaniu z nauczycielami z wszystkich krajów OECD. Polska zajmuje tutaj ostatnie miejsce” – mówiła.

„Z naszych analiz wynika, że dotychczasowe wynagrodzenie nauczycieli, które średnio wynosi 1701 zł, powoduje, że ponad połowa nauczycieli po roku rezygnuje z pracy w szkole i odchodzi do innych lepiej płatnych sektorów gospodarki” – powiedziała wiceminister K. Szumilas i dodała, że tworzy to groźbę powstania luki międzypokoleniowej wśród nauczycieli. Jak dodała, istotnym problemem, zgłaszanym przez nauczycieli i partnerów społecznych, np. oświatowe związki zawodowe, jest egzekucja zapisanych ustawowo płac. „Pojawiły się sygnały, że jednostki samorządu terytorialnego nie wywiązują się z przewidywanych Kartą Nauczyciela płac” – mówiła wiceminister K. Szumilas. Według niej, proponowane w nowelizacji rozwiązania w decydujący sposób uskuteczniają mechanizmy kontroli samorządów w tym zakresie. „Samorzady na koniec roku będą miały obowiązek przeanalizowania i sprawdzenia, czy zapisane w ustawie pieniądze trafiły do kieszeni nauczycieli” – powiedziała. Jeśli płace nauczycieli nie osiągną pułapu zagwarantowanego w Karcie Nauczyciela, samorzady pod koniec roku będą musiały wypłacić ich wyrównanie. Jak zaznaczyła wiceminister, przekazanie kompetencji kontrolowania samorządów przez Regionalne Izby Obrachunkowe skutecznie poprawi sytuację w tym zakresie.

Jak poinformowała wiceminister K. Szumilas, dysproporcja między zarobkami nauczycieli stażystów a nauczycieli dyplomowanych nadal utrzyma się w granicach 2000 zł. „Jest to ważne z punktu widzenia utrzymywania motywacji młodych nauczycieli, by nadal podnosili swoje kwalifikacje” – stwierdziła. Ponadto przypomniała, że w nowelizacji znalazł się zapis, zgodnie z którym każdy nauczyciel w szkole podstawowej i gimnazjum będzie musiał przepracować dodatkowo dwie godziny z uczniami poza ich obowiązkowymi lekcjami, np. w kółku zainteresowań lub w świetlicy. Każdy nauczyciel w szkole ponadgimnazjalnej musiałby

przepracować w ten sposób jedną dodatkową godzinę. Jak podkreśliła wiceminister, obowiązek ten ma być realizowany przez nauczycieli w ramach 40-godzinnego tygodnia pracy. Zdaniem wiceminister edukacji, w ten sposób dyrektor będzie miał dodatkowe narzędzie w organizacji czasu uczniów poza lekcjami obowiązkowymi.

Podczas posiedzenia żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W trakcie dyskusji senatorowie interesowali się m.in. nowymi zasadami wynagradzania nauczycieli, wskazywali także na potrzebę rozszerzenia zakresu szczebli awansów. Ich zdaniem, poważnym problemem wciąż pozostaje system awansu zawodowego dla nauczycieli, którzy, przez szereg lat po osiągnięciu poziomu nauczyciela dyplomowanego, nie mają motywacji do podnoszenia własnych kwalifikacji zawodowych.

W wyniku głosowania, na wniosek przewodniczącego senatora Kazimierza Wiatra, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu poparła sejmową ustawę o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Sławomira Kowalskiego.

* * *

Podczas swojego posiedzenia senatorowie z **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** postanowili zaproponować wprowadzenie czterech poprawek do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Rędziniak. Nowela włącza do krajowego porządku prawnego decyzję ramową Rady 2006/783/WSi-SW z 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego stosowania nakazów konfiskaty. Rozwiązania zaproponowane w ustawie zmierzają do uproszczenia procedur w stosunkach między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Ustawa nie budziła zastrzeżeń senatorów i nikt nie zgłosił się do dyskusji. Obecna na posiedzeniu przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu zasygnalizowała natomiast potrzebę wprowadzenia do sejmowej nowelizacji poprawek o charakterze redakcyjnym. Proponowane zmiany poparł przewodniczący komisji senator Stanisław Piotrowicz.

W głosowaniu Komisja Praw Człowieka i Praworządności zaakceptowała zgłoszone poprawki. Na sprawozdawcę stanowiska komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora S. Piotrowicza.

27 listopada 2008 r.

Na swym posiedzeniu **Komisja Rodziny i Polityki Społecznej** postanowiła zarekomendować Senatowi wprowadzenie 7 poprawek do ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych. Wszystkie zmiany miały charakter precyzujący albo językowy. Senatorowie opowiedzieli się za ich przyjęciem jednogłośnie. Na sprawozdawcę komisji wybrany został senator Stanisław Kogut. Ustawa trafi teraz na posiedzenie plenarne Senatu.

Ustawa o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych, uchwalona przez Sejm 19 listopada br., ma wejść w życie 1 stycznia 2013 r. Przewiduje utworzenie zakładów emerytalnych, które będą zarządzały funduszami emerytalnymi i reprezentowały je na zewnątrz. Fundusze te będą wypłacały dożywotnie emerytury kapitałowe. Trafiają do nich środki zgromadzone na kontach przez ubezpieczonych w OFE.

Zakłady emerytalne mają działać w formie spółek akcyjnych. Za zarządzanie funduszem będą mogły pobierać opłatę – maksymalnie 3,5% wypłacanych emerytur. Nie będzie ona jednak liczona od kwot wpłacanych przez ubezpieczonego, ale od wypłacanej emerytury.

Jak wyjaśnił podczas posiedzenia Komisji Rodziny i Polityki Społecznej wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior, oznacza to, że jeżeli ktoś zgromadzi w OFE 100 tys. zł,

to 3,5% nie będzie liczone od 100 tys. zł, lecz od około 500 zł, bo taka będzie mniej więcej emerytura tej osoby.

Według ustawy, jeden zakład emerytalny ma zarządzać tylko jednym funduszem. Przewidziano możliwość łączenia się kilku zakładów, co ma umożliwić funkcjonowanie także mniejszych podmiotów, niebędących w stanie spełnić warunku posiadania minimalnego kapitału zakładowego. Do 31 grudnia 2018 r. musi on wynosić 75 mln zł, a od 1 stycznia 2019 r. – 100 mln zł.

Każdy zakład będzie musiał mieć środki własne w formie tzw. rezerwy regulacyjnej, która w razie potrzeby byłaby przeznaczona na pokrycie ewentualnych strat z inwestycji funduszu. Będzie musiał mieć także doradcę inwestycyjnego oraz aktuarium, który zapewni bezpieczeństwo środków w ten sposób, aby należności i zobowiązania zakładu wzajemnie się bilansowały.

Kolejne przepisy gwarantujące bezpieczeństwo ubezpieczonych nakazują zakładom tworzenie dwóch rodzajów rezerw: rezerwy dożywotnich emerytur kapitałowych (na pokrycie zobowiązań wynikających z wyboru danego zakładu przez emeryta) oraz rezerwy regulacyjnej (na zabezpieczenie wypłat z funduszu dożywotnich emerytur, gdyby zakład źle zarządzał pieniędzmi ubezpieczonych).

Ustawa przewiduje również ograniczenia możliwości inwestowania pieniędzy zgromadzonych przez emerytów poza Polską – do maksymalnie 5% wartości aktywów funduszu. W opinii UE, podobne ograniczenie łamie unijną zasadę swobody przepływu kapitału. „Uważamy jednak, że każde państwo Wspólnoty może tworzyć własne regulacje w tym zakresie, i my chcemy, aby środki polskich emerytów były lokowane w Polsce” – wyjaśnił senatorom wiceminister M. Bucior.

Tego samego dnia Komisja Rodziny i Polityki Społecznej rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

Senatorowie wysłuchali informacji o sejmowej nowelizacji, przedstawionej przez wiceministra pracy i polityki społecznej M. Buciora. Wyjaśnień udzielała także Janina Suzdorf, naczelniczka wydziału w tym resorcie. Ponadto zapoznano się z uwagami Małgorzaty Rusewicz z Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Swoje uwagi o charakterze legislacyjnym zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

Nowelizacja rozpatrywana przez komisję zakłada m.in., że urlopy macierzyńskie, choć dłuższe, będą składały się od 2010 r. z części obligatoryjnej – 20 tygodni – i fakultatywnej, która docelowo w 2014 r. ma wynieść 6 tygodni. Wprowadza także tzw. urlopy tacierzyńskie, czyli fakultatywną część urlopu, przysługującą tylko ojcom – jeśli mężczyzna go nie wykorzysta, urlop przepada. Zostanie on wprowadzony od 2010 r. Na początku będzie to tylko tydzień, ale w 2011 r. – już dwa. Ojciec będzie mógł wziąć urlop w dowolnym okresie w ciągu roku. Obecnie ma możliwość skorzystania z urlopu macierzyńskiego w sytuacji, gdy matka wykorzysta co najmniej 14 tygodni urlopu i zrezygnuje z pozostałej jego części.

Nowelizacja stwarza także możliwość przeznaczania środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na tworzenie przyzakładowych żłobków i przedszkoli oraz finansowanie z tego funduszu opieki nad dziećmi przebywającymi w tych placówkach. Przewidziano również zwiększenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za osoby korzystające z urlopu wychowawczego. Podniesiona zostanie też podstawa składki na ubezpieczenie rentowe i emerytalne za takie osoby do poziomu wynagrodzenia osiąganego przed przejściem na ten urlop, nie więcej jednak niż 60% przeciętnego wynagrodzenia. Wydłużono także maksymalny okres otrzymywania świadczeń chorobowych przez kobiety ciężarne.

W wyniku głosowania Komisja Rodziny i Polityki postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie 3 poprawek, przede wszystkim o charakterze legislacyjnym, do rozpatrzonej nowelizacji kodeksu pracy. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Jana Rulewskiego.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Ustawodawczej** przeprowadzono pierwsze czytanie projektu uchwały w sprawie uczenia pamięci błogosławionego arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego (1858–1941), wielkiego Polaka i Pasterza Kościoła katolickiego.

W imieniu wnioskodawców projektu uchwały głos zabrała senator Janina Fetlińska, która przedstawiła sylwetkę arcybiskupa A.J. Nowowiejskiego. Omawiając jego drogę życiową i dokonania, szczególnie podkreśliła potrzebę uznania przez potomnych jego zasług w 150. rocznicę urodzin i 100. rocznicę konsekracji biskupiej, przypadające w roku 2008. Informację o arcybiskupie uzupełnił senator Jan Wyrowiński, który poparł wniosek w sprawie podjęcia uchwały mającej na celu uczczenie pamięci tego wielkiego Polaka, kapłana i wychowawcy.

Podczas posiedzenia uwag do projektu uchwały nie zgłosiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W dyskusji projekt nie budził również zastrzeżeń senatorów. Zaproponowano jedynie wprowadzenie drobnych zmian w treści uchwały w postaci poprawki. W głosowaniu przedstawiony wniosek w tej sprawie przyjęto jednomyślnie. Do złożenia sprawozdania w tej sprawie podczas drugiego czytania na posiedzeniu Senatu została wybrana senator Grażyna Sztark.

Zgodnie z propozycją Komisji Ustawodawczej, treść uchwały otrzymała brzmienie:

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 150-lecie urodzin i 100. rocznicę konsekracji biskupiej Antoniego Juliana Nowowiejskiego oddaje hołd jednemu z najwybitniejszych pasterzy Kościoła katolickiego w międzywojennej Polsce, znanemu działaczowi społecznemu i mężowi stanu.

Błogosławiony Arcybiskup Antoni Julian Nowowiejski urodził się 11 lutego 1858 roku we wsi Lubienie pod Opatowem. W 1873 roku przeniósł się do Płocka, gdzie w 1874 roku wstąpił do Seminarium Duchownego. W 1878 roku został skierowany na studia teologiczne w Akademii Duchownej w Petersburgu, które ukończył w 1882 roku. Święcenia kapłańskie przyjął w 1881 roku. Był wykładowcą teologii w Seminarium Duchownym w Płocku, a w latach 1901–1908 roku pełnił funkcję rektora tej uczelni. Był ponadto wikariuszem generalnym i prepozytem kapituły katedralnej płockiej. 12 czerwca 1908 roku papież Pius X powołał go na Biskupa Płockiego.

Przez 33 lata kierował prastarą Diecezją Płocką, pełniąc jednocześnie odpowiedzialne funkcje w odradzającej się do bytu państwowego Ojczyźnie i w Episkopacie Polski. W 1917 roku Rada Regencyjna Królestwa Polskiego powołała go na członka Rady Stanu. Przez kilka lat był sekretarzem generalnym Episkopatu Królestwa Polskiego, a potem Metropolii Warszawskiej. W 1925 roku został pierwszym w Polsce prezesem Związku Misyjnego Duchowieństwa, organizacji niezwykle zasłużonej dla krzewienia misji. W swej działalności pasterskiej i społecznej wiele troski poświęcił rodzinie, w której upatrywał fundament zdrowego organizmu państwa. Wskazywał na niezbędny w wychowaniu młodych pokoleń wspólny trud wychowawczy rodziców, szkoły i Kościoła. W czasach najazdu bolszewickiego trwał w swej biskupiej siedzibie, organizował pomoc charytatywną, umacniał ducha księży i postawy patriotyczne ludności. W czasach pokoju budował gmachy Seminarium Duchownego w Płocku, odrestaurował Katedrę Płocką, otworzył pierwsze w Królestwie Polskim Muzeum Diecezjalne. Skutecznie wzywał księży do wznoszenia domów parafialnych, które stały się znaczącymi placówkami życia kulturalnego na północnym Mazowszu. Zasłynął rozległą twórczością naukową, jest autorem wielu znakomitych prac historycznych i teologicznych. Szczególnie znane dzieła to «Monografia historyczna Płocka», która do dziś stanowi bezcenne źródło wiedzy o mieście władców polskich Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego, oraz «Wykład liturgii Kościoła katolickiego», pozostający do dziś najpoważniejszą publikacją dotyczącą liturgii katolickiej w języku polskim.

W 1930 roku Pius XI obdarzył go godnością Arcybiskupa Silneńskiego. W 1931 roku otrzymał Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu *Polonia Restituta*. W tym samym roku Uniwersytet Warszawski nadał mu doktorat *honoris causa*. Swoje szlachetne życie zakończył 28 maja 1941 roku wskutek tortur, głodu i wyczerpania fizycznego w obozie niemieckim w Działdowie. Do dziś nieznane jest miejsce Jego pochówku.

Sługa Boży Jan Paweł II, beatyfikując 13 czerwca 1999 roku na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie 108 polskich męczenników «brunatnego totalitaryzmu», postawił na ich czele właśnie Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje życie i działalność błogosławionego Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego za chlubny przykład heroizmu obywatela i kapłana, za wzór działacza społecznego, którego praca nad duchowością narodu, obroną jego godności w chwilach największych prób dowodziła heroicznego umiłowania Boga i Ojczyzny. Senat oddaje hołd błogosławionemu Arcybiskupowi Antoniemu Julianowi Nowowiejskiemu, uznając, iż jest człowiekiem godnym najwyższego uznania i należnej czci. Stanowi wzór do naśladowania dla kolejnych pokoleń Polaków.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do środowisk wychowawczo-oświatowych i naukowych z apelem o popularyzowanie wiedzy o postaci i zasługach tego wielkiego Polaka, Pasterza, Wychowawcy i Patrioty.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej z uznaniem odnosi się do inicjatywy władz kościelnych oraz władz samorządowych, aby uczcić pamięć Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego poprzez utworzenie w Działdowie, w budynku obozowym, w którym Go więziono, hospicjum oraz zakładu leczniczo-opiekuńczego.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Podczas posiedzenia Komisji Ustawodawczej przeprowadzono także pierwsze czytanie projektu uchwały w 70. rocznicę śmierci Arcybiskupa Józefa Teofila Teodorowicza.

Projekt uchwały oraz sylwetkę arcybiskupa J.T. Teodorowicza zaprezentował przedstawiciel wnioskodawców senator Łukasz Abgarowicz. Senator przypomniał, że w bieżącym roku obchodzimy 70. rocznicę śmierci tego zasłużonego Polaka, patrioty, posła na Sejm Ustawodawczy, senatora Rzeczypospolitej, obrońcy Lwowa.

Przedstawicielka senackiego Biura Legislacyjnego nie zgłaszała uwag do przedstawionego projektu. Projekt nie budził również zastrzeżeń senatorów. W krótkiej dyskusji, w której udział wzięli senatorowie Krzysztof Kwiatkowski, Leon Kieres, Ł. Abgarowicz i J. Felińska, zaproponowano przyjęcie uchwały bez poprawek. W wyniku głosowania komisja przyjęła przedstawiony wniosek jednogłośnie. Do przedstawienia sprawozdania komisji podczas drugiego czytania upoważniono senatora L. Kieresa.

Komisja Ustawodawcza zaakceptowała następujący tekst uchwały w 70. rocznicę śmierci arcybiskupa J.T. Teodorowicza:

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 70. rocznicę śmierci Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Józefa Teofila Teodorowicza, ordynariusza lwowskiego obrządku ormiańskiego, posła i senatora Drugiej Rzeczypospolitej, wobec Jego wielkich zasług dla odrodzenia niepodległego państwa polskiego, wdzięczny za Jego świadectwo heroicznego patriotyzmu, pomny Jego roli kościelnego i narodowego autorytetu, uznając, że Jego postać uosabia najlepsze tradycje Rzeczypospolitej, pragnąc utrwalić Jego sławę wielkiego mówcy, wybitnego myśliciela i pisarza, honorując Jego ofiarną pracę na rzecz Kościoła katolickiego obrządku ormiańskiego, przypominając, że po Jego śmierci cała Rzeczpospolita okryła się żałobą, składa hołd najwybitniejszemu z polskich Ormian, *gente Armenus, natione Polonus*.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor «Polski».

Tego samego dnia Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła ustawę z 21 listopada br. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

W tej części posiedzenia uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości – dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego Wojciech Sardakuła, jego zastępczyni Grażyna Stanek, sędzia w tym departamencie Marcin Kowal oraz prokurator z Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Prawa Europejskiego Beata Hlawacz.

Rozpatrywaną nowelizację sejmową omówił dyrektor W. Sardakuła. Włącza ona do polskiego porządku prawnego decyzję ramową Rady 2006/783/WSiSW z 6 października 2006 r. Wprowadzane regulacje umożliwiają, pomiędzy krajami członkowskimi UE, uznawa-

nie orzeczeń (nakazy konfiskaty) wydanych przez właściwy sąd karny, które po implementacji do polskiego systemu prawa będą oznaczać wszelkie nałożone orzeczeniem sądu polskiego postaci przepadku, wskazane w przepisach kodeksu karnego i kodeksu karnego skarbowego.

Przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego zwróciła uwagę na pewne nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów ustawy i przedstawiła kilka uwag oraz propozycji poprawek. Miały one charakter doprecyzowujący i uściślający zapisy ustawy sejmowej.

Po krótkiej dyskusji oraz wyjaśnieniach złożonych przez przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości senator K. Kwiatkowski zaproponował wprowadzenie czterech poprawek do ustawy. W głosowaniu Komisja Ustawodawcza odrzuciła jedną nich, poparła natomiast jednomyślnie trzy pozostałe zmiany. Ustalono, że ich wprowadzenie zarekomenduje Izbie senator Bohdan Paszkowski.

* * *

Senatorowie z **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** na swym posiedzeniu rozpatrywali ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z nowelizacją uchwaloną przez Sejm, jednostki samorządu terytorialnego będą mogły otrzymywać dotacje z budżetu państwa na budowę lub remonty dróg lokalnych. Środki na drogi lokalne będzie rozdzielał minister spraw wewnętrznych i administracji.

Pod koniec października Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie „Narodowego programu przebudowy dróg lokalnych w latach 2008–2011”. Zgodnie z nim do 2011 r. ma być zbudowanych lub przebudowanych około 6000 kilometrów dróg gminnych i powiatowych. Celem tego programu jest pomoc samorządom w inwestowaniu w drogi lokalne, tak aby podnosić ich standard.

W latach 2009–2011 na realizację samorządowych inwestycji drogowych przeznaczonych zostanie 6 mld zł – po 3 mld zł z budżetu państwa i budżetów samorządów terytorialnych. W każdym roku obowiązywania programu na jego realizację rząd i samorzady przeznaczą po 1 mld zł (łącznie 2 mld zł). Połowa pieniędzy przeznaczona będzie na drogi powiatowe, a połowa na gminne.

Sejm nie zaakceptował poprawki PiS, w której proponowano, by pieniądze na drogi były przydzielane nie przez szefa MSWiA, ale przez ministra infrastruktury, który w tej sprawie musiałby się porozumieć z ministrem rolnictwa.

W trakcie dyskusji nad rozpatrywaną nowelizacją senatorowie zgłosili propozycje poprawek. Nie zyskały one jednak akceptacji większości komisji. W wyniku głosowania Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej opowiedziała się za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Postanowiono, że takie stanowisko przedstawi Izbie senator Marek Konopka. Na sprawozdawcę wniosku mniejszości zaś wybrano senatora Władysława Dajczaka.

Następnie senatorowie z Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrywali ustawę o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela. Zmiany uchwalone przez Sejm przewidują uregulowanie czasu pracy nauczycieli zarówno w ramach tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, jak również zajęć pozalekcyjnych.

W nowelizacji wprowadzono też nowe wskaźniki wynagrodzeń, które po odniesieniu do kwoty bazowej w danym roku będą określać wysokość wynagrodzeń nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego. W ustawie sejmowej zaproponowano ponadto zniesienie obowiązku corocznego ustalania regulaminu wynagrodzeń przez organy prowadzące, będące jednostkami samorządu terytorialnego. Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zdecydowała o przyjęciu nowelizacji sejmowej bez poprawek. Ustalono, że sprawozdanie komisji na posiedzeniu plenarnym przedstawi senator Sławomir Sadowski.

Podczas posiedzenia Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrzyła także wstępnie ustawę o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Celem ustawy uchwalonej przez Sejm jest określenie na nowo zasad współpracy podmiotu publicznego i partnera prywatnego w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego. Ustawa uchyla ustawę z 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym.

Ma ona ułatwić i uprościć procedurę zawierania umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, aby zachęcić do uczestnictwa w nim, m.in. poprzez określenie dużej swobody kształtowania umowy.

Umowa powinna określać skutki nienależytego wykonania i niewykonania zobowiązania, w szczególności kary umowne lub obniżenie wynagrodzenia partnera prywatnego albo utworzonej w celu realizacji umowy spółki.

Zgodnie z rozpatrywaną ustawą przedmiotem partnerstwa publiczno-prywatnego jest wspólna realizacja przedsięwzięcia, oparta na podziale zadań i ryzyka pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym. Ustawa nie określa szczegółowo, co to jest ryzyko ani nie ustala jakiegokolwiek zasady podziału tego ryzyka.

W ustawie sejmowej zawarto szeroką definicję przedsięwzięcia będącego przedmiotem umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, którego realizowanie zawsze musi być związane z utrzymaniem lub zarządzaniem składnikiem majątkowym. Takim przedsięwzięciem może być budowa lub remont budynku, świadczenie usług, wykonanie dzieła, w szczególności wyposażenie składnika majątkowego w urządzenia podnoszące jego wartość lub użyteczność.

Umowę o partnerstwo publiczno-prywatne podmiot publiczny zawiera z uczestnikiem postępowania, który przedstawił najkorzystniejszą ofertę – przedstawiającą najkorzystniejszy bilans wynagrodzenia i innych kryteriów wynagrodzenia.

Ustawa przewiduje, że dla wykonania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym będzie można zawiązać spółkę kapitałową, tj. spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółkę akcyjną, oraz spółkę osobową, ale tylko w postaci spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej. W spółkach osobowych podmiot publiczny nie może być jednak komplementariuszem.

W myśl przepisów ustawy organem właściwym w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego będzie minister gospodarki, który w szczególności ma zadanie upowszechniania i promowania partnerstwa publiczno-prywatnego, dokonywania analiz i ocen funkcjonowania partnerstwa publiczno-prywatnego, w tym stanu i perspektyw finansowego zaangażowania sektora prywatnego. Według ustawy, na przedsięwzięcia, które wiążą się z zaangażowaniem środków budżetowych w wysokości przekraczającej 100 mln zł, potrzebna będzie zgoda ministra finansów. Nie będzie ona natomiast wymagana na wykorzystanie środków przeznaczonych na finansowanie programów operacyjnych, o których mowa w ustawie z 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Komisja nie zakończyła prac nad ustawą i postanowiła je kontynuować na następnym posiedzeniu.

* * *

Odbyło się wspólne posiedzenie **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** oraz **Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska**, podczas którego rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz niektórych innych ustaw.

W posiedzeniu połączonych komisji uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi – wicedyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich Piotr Łysoń i wicedyrektor Departamentu Prawno-Legislacyjnego Adam Toborek.

Nowelizacja rozpatrywana przez połączone komisje wprowadza zmiany do dotychczasowych uregulowań, wynikające z doświadczeń w realizacji unijnego programu „Leader”. Program „Leader”, wdrażany we wszystkich krajach wspólnotowych, jest bardzo istotny dla Komisji Europejskiej. Polska zamierza wydatkować na jego realizację 4,7% całego budżetu Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW), czyli około 787 mln euro.

Nowelizacja zmienia także przepisy dotyczące wdrażania pomocy technicznej w ramach PROW na lata 2007–2013 oraz nadzoru nad wydatkowaniem unijnych pieniędzy. Fundusze te pochodzą z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), a kontrole nad ich wydatkowaniem sprawuje obecnie Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Nowe przepisy doprecyzowują zasady wyboru lokalnych grup działania (LGD). Chodzi o grupy działające na rzecz rozwoju obszarów wiejskich i aktywizacji społeczności lokalnych. Uczestniczyć w nich mogą mieszkańcy, przedsiębiorcy, organizacje pozarządowe oraz samorządy gminne i powiatowe. Nadzór nad postępowaniem wyborczym lokalnej grupy działania będzie miał minister rolnictwa. W wypadku sporu pomiędzy grupą lokalną a samorządem województwa projektowane przepisy przyznają LGD prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Nowelizacja ustawy reguluje również tryb przyznawania pomocy technicznej samorządom. Będzie ona polegała na wsparciu finansowym administracji wykonującej zadania służące prawidłowej realizacji programów rozwoju obszarów wiejskich.

Nowe rozwiązania doprecyzowują także zasady funkcjonowania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW). Zadaniem KSOW będzie wspieranie programu rozwoju obszarów wiejskich oraz rozpowszechnianie i wymiana wiedzy na ten temat.

Sejm uchwalił ponadto zmiany w ustawie o podatku rolnym, które zakazują łączenia ulgi inwestycyjnej w podatku rolnym z pomocą uzyskiwaną ze środków unijnych. Nowelizacja ma wejść w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia, z wyjątkiem regulacji podatkowych, które zaczną obowiązywać od 1 stycznia 2009 r.

Propozycje wprowadzenia poprawek do sejmowej nowelizacji zgłosiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. Ostatecznie senatorowie zdecydowali o przyjęciu jednej poprawki do ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz niektórych innych ustaw. Ustalono, że jej wprowadzenie zarekomenduje Izbie na posiedzeniu plenarnym senator Piotr Głowski.

* * *

Senatorowie z **Komisji Zdrowia** rozpatrywali ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Gośćmi komisji byli sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Jakub Szulc, Waldemar Kowalski i Andrzej Maciążek z Polskiej Izby Ubezpieczeń, a także dyrektor Departamentu Ekonomiczno-Finansowego w Narodowym Funduszu Zdrowia Dariusz Jarnutowski i zastępca dyrektora Departamentu ds. Służb Mundurowych Sławomir Płonkowski.

Sejmową nowelizację omówił wiceminister zdrowia J. Szulc. Zakłada ona zniesienie obowiązku przekazywania przez zakłady ubezpieczeń opłaty ryczałtowej na rzecz NFZ i przeznaczenie zgromadzonych wcześniej środków na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej.

Do rozpatrywanej ustawy sejmowej żadnych uwag nie zgłosiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W trakcie dyskusji senator Stanisław Karczewski zgłosił wniosek o odrzucenie ustawy sejmowej. W głosowaniu komisja odrzuciła ten wniosek, a następnie przyjęła ustawę bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji na posiedzeniu plenarnym Izby wybrano senatora Władysława Sidorowicza, na sprawozdawcę wniosku mniejszości, dotyczącego jej odrzucenia, natomiast – senatora S. Karczewskiego.

Tego samego dnia senatorowie zapoznali się z informacją Ministerstwa Zdrowia na temat kalendarza szczepień ochronnych, zgodnie z rekomendacjami Pediatrycznej Grupy Ekspertów ds. Programu Szczepień Ochronnych. Informację przedstawił główny inspektor sanitarny Andrzej Wojtyła. Przypomniał, że organizację szczepień ochronnych w Polsce reguluje ustawa z 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach oraz rozporządzenie ministra zdrowia. Realizacja, opracowanego w Głównym Inspektoracie Sanitarnym, Programu

Podczas posiedzenia Komisji Zdrowia główny inspektor sanitarny Andrzej Wojtyła (z lewej) mówił o kalendarzu szczepień ochronnych

Szczepień Ochronnych jest jednym z najważniejszych zadań mających wpływ na zdrowie społeczeństwa. Zgodnie z kalendarzem szczepień ochronnych, zakup szczepionek (w zakresie szczepień obowiązkowych) odbywa się na podstawie, zatwierdzonego przez Ministerstwo Zdrowia, Programu Szczepień Ochronnych, przedłożonego uprzednio przez głównego inspektora sanitarnego.

Wiceminister A. Wojtyła poinformował, że kalendarz szczepień składa się z dwóch podstawowych części:

- szczepienia obowiązkowe – tzw. kalendarz szczepień, w całości finansowany z budżetu Ministra Zdrowia,
- szczepienia zalecane – koszt szczepionki ponosi osoba poddająca się szczepieniu, badania kwalifikacyjne i iniekcje finansowane są natomiast przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

Główny inspektor sanitarny podkreślił, że koszty szczepień ochronnych w ostatnich latach w Polsce zwiększają się ze względu na wprowadzanie nowych preparatów i wzrost liczby urodzeń. Trudności związane z finansowaniem Programu Szczepień Ochronnych nasilają się w ostatnich latach, co jest bezpośrednio związane z ograniczeniami budżetowymi Ministerstwa Zdrowia. Nie tylko hamuje to reformę Programu Szczepień Ochronnych, wynikającą ze zmieniającej się sytuacji epidemiologicznej, ale również zagraża kontynuacji aktualnie obowiązującego PSO. Zdaniem wiceministra, konieczne jest wprowadzenie takich zmian w przepisach, aby Narodowy Fundusz Zdrowia mógł również finansować zakup preparatów do PSO.

Jak poinformował wiceminister A. Wojtyła, w bieżącym roku kalendarz szczepień obowiązkowych będzie kosztował budżet państwa blisko 69 mln zł. W 2006 r. preparaty na obowiązkowe szczepienia kosztowały 63 mln zł, a w 2007 r. – ponad 61 mln zł. Jak wyjaśnił, w 2007 r. przeznaczono 1,5 mln zł na szczepienia przeciwko meningokokom w wybranych grupach ryzyka. W ubiegłym roku dochodziło bowiem do wzmożonych zakażeń tymi bakteriami, m.in. w województwach opolskim i śląskim, i tam właśnie zastosowano szczepienia. Zdaniem wiceministra zdrowia, efekt był widoczny w szybkim czasie, w br. takich zakażeń właściwie nie było. „Zobaczymy, czy jest to stały trend, czy zmniejszenie zakażeń wystąpi tylko w tym roku” – podkreślił wiceminister. Jak stwierdził, wpływ na zmniejszenie zakażeń bakteriami tego typu ma – oprócz szczepień – edukacja społeczeństwa na temat możliwości zachorowania, m.in. poprzez picie napojów z jednej butelki.

Główny inspektor sanitarny podkreślił, że odporność zbiorowa przy zaszczepieniu ponad 90% populacji (tak jak w naszym kraju) znacznie wzrasta i skutecznie przeciwdziała szerzeniu się zakażeń. Dlatego – jak mówił – warto szczepić. Dodał, że Główny Inspektorat Sanitarny musi walczyć z ruchami antyszczepionkowymi, które w Polsce są coraz bardziej aktywne. Zapelował do senatorów, jako lokalnych polityków, o podejmowanie działań służących informowaniu społeczeństwa o udowodnionych naukowo pozytywnych aspektach szczepień.

Przedstawiciele
Polskiego Czerwonego
Krzyża byli gośćmi
Komisji Zdrowia.

Tego samego dnia z okazji jubileuszu 50-lecia Ruchu Honorowego Krwiodawstwa Polskiego Czerwonego Krzyża oraz przypadającej w przyszłym roku 90. rocznicy istnienia Polskiego Czerwonego Krzyża senatorowie spotkali się z jego przedstawicielami. W tej części posiedzenia udział wzięła wicemarszałek Krystyna Bochenek.

Podczas dyskusji Elżbieta Śmietanko, Jerzy Karnaus oraz Sławomir Kaczyński zapoznali senatorów z najważniejszymi problemami dotyczącymi działalności PCK. Poruszono problem zbyt małego zapasu krwi, którym dysponuje publiczna służba krwi, a także zapewnienia nakładów finansowych na ten cel. Senatorowie zadeklarowali gotowość pomocy legislacyjnej, która umożliwi sprawne funkcjonowanie PCK.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Spraw Unii Europejskiej**, zgodnie z ustawą z 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, zaopiniowała następujące projekty aktów prawnych UE.

Rozpatrzenie w trybie art. 6 ust. 1

- Wniosek w sprawie decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON89788 (MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych; COM(2008)669, sygn. Rady UE 14683/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Zdrowia.
Referent: senator Grzegorz Wojciechowski.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Adam Fronczak.
Komisja Spraw Unii Europejskiej przyjęła opinię, w której nie poparła projektu decyzji Rady.
- Wniosek w sprawie decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowany rzepak T45 (ACS-BNTM8-2), składających się z niego lub z niego wyprodukowanych; COM(2008)678, sygn. Rady UE 15039/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Zdrowia.
Referent: senator G. Wojciechowski.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu A. Fronczak.
Komisja Spraw Unii Europejskiej przyjęła opinię, w której nie poparła projektu decyzji Rady.

- Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie sieci ostrzegania o zagrożeniach dla infrastruktury krytycznej (CIWIN); COM(2008) 676, sygn. Rady UE 15041/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.
Referent: senator Piotr Głowski.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Antoni Podolski.
Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt decyzji Rady.
- Opinia Komisji na mocy art. 251 ust. 2 akapit trzeci lit. c) Traktatu WE dotycząca poprawek Parlamentu Europejskiego do wspólnego stanowiska Rady w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie – zmieniająca wniosek Komisji na mocy art. 250 ust. 2 Traktatu WE; COM(2008) 548, sygn. Rady UE 13284/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Środowiska.
Referent: senator Stanisław Iwan.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Bernard Błaszczyk.
Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt opinii Komisji.
- Wnioski nierozpatrywane – propozycja zaakceptowana przez komisję:
 - w trybie art. 6 ust. 4: COM(2008) 702, COM(2008) 684,
 - w trybie art. 6. ust. 1: COM(2008) 695, COM(2008) 677, COM(2008) 658, COM(2008) 653, COM(2008) 650, COM(2008) 640, COM(2008) 627, COM(2008) 625, COM(2008) 608, COM(2008) 607, COM(2008) 606, COM(2008) 605.

* * *

Senatorowie z **Komisji Spraw Zagranicznych** oraz **Komisji Spraw Unii Europejskiej** spotkali się z Benitą Ferrero-Waldner, komisarzem Unii Europejskiej ds. stosunków zewnętrznych i europejskiej polityki sąsiedztwa. W posiedzeniu uczestniczyli także posłowie z sejmowych komisji: spraw zagranicznych i ds. Unii Europejskiej.

Podczas spotkania rozmawiano przede wszystkim na temat Partnerstwa Wschodniego i relacji Unii Europejskiej z Rosją. Unijna komisarz podkreśliła znaczenie Partnerstwa Wschodniego jako jednego z ważnych elementów unijnych działań intensyfikujących stosunki z Europą Wschodnią. Jak dodała, w ramach partnerstwa kluczowe są takie elementy, jak m.in.

Komisarz Unii Europejskiej ds. stosunków zewnętrznych i europejskiej polityki sąsiedztwa Benita Ferrero-Waldner była gościem komisji ds. spraw zagranicznych i Unii Europejskiej obu Izb polskiego parlamentu.

umowy stowarzyszeniowe, współpraca gospodarcza i w ramach regionów oraz wspólna polityka energetyczna.

Komisja Europejska 3 grudnia br. ma przedstawić konkretne propozycje zacieśniania współpracy z sześcioma wschodnimi sąsiadami UE pod nazwą Partnerstwo Wschodnie, którego uroczysta inauguracja zaplanowana jest na czerwiec 2009 r. Partnerstwo Wschodnie – inicjatywa Polski i Szwecji w ramach unijnej Polityki Sąsiedztwa – obejmuje Ukrainę, Mołdawię, Azerbejdżan, Armenię, Gruzję, a w przyszłości w jego ramach ma się znaleźć również Białoruś.

Podczas posiedzenia komisarz B. Ferrero-Waldner odniosła się także do wznowienia rozmów Unii Europejskiej z Rosją na temat nowego porozumienia o współpracy. Jak stwierdziła komisarz, Unia popiera integralność terytorialną Gruzji i podczas ostatnich rozmów z Rosją dała jej to do zrozumienia. Komisarz B. Ferrero-Waldner zwróciła przy tym uwagę, że negocjacje z Rosją będą trwały długo, nie będą proste, ale ważne, by działać na rzecz interesów UE.

Podczas spotkania z senatorami i posłami unijna komisarz mówiła również o przypadających w przyszłym roku rocznicach związanych z „Jesienią Ludów” i zburzeniem Muru Berlińskiego. Jej zdaniem, bez polskich protestów lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ogólnoeuropejska rewolucja nie byłaby możliwa. Podkreśliła pionierską rolę Polski w walce o niepodległość i wyzwolenie spod jarzma komunizmu. Dlatego przyszłoroczna, 5. rocznica wejścia Polski do UE jest tak istotna i symboliczna. Obecnie polsko-szwedzka inicjatywa Partnerstwa Wschodniego wyznacza w polityce UE nowy kierunek i wymiar. To i inne podejmowane przez Unię działania potwierdzają fakt, że UE jest aktorem sceny politycznej, nie zaś politycznym karłem, jak chcą niektóre źródła. Pięć głównych elementów, mających priorytetowy charakter dla Partnerstwa Wschodniego, to: wzajemne więzi polityczne, lepiej i szerzej pojmowana przestrzeń ekonomiczna i tworzenie sieci wolnego handlu na rynku europejskim, bardziej mobilna ludność, zwiększone bezpieczeństwo wewnętrzne oraz wspieranie rozwoju regionalnego. Partnerstwo przyczyni się do rozwoju instytucjonalnego i strukturalnego państwowości zaangażowanych krajów Wschodu i Kaukazu. Przyczyni się również do liberalizacji polityki wizowej w miarę rozwoju programu oraz wzrostu bezpieczeństwa wewnętrznego krajów zaangażowanych.

Komisarz B. Ferrero-Waldner podkreśliła również rolę Polski w zrozumieniu specyfiki Ukrainy i Białorusi. Zaznaczyła, że UE docenia pierwsze kroki Białorusi w kierunku demokracji, niemniej będzie bacznie obserwować realizację zapowiedzi i od tych działań białoruskiego rządu uzależniać będzie podejmowane kroki w kierunku stopniowego włączania Białorusi do partnerstwa. W odniesieniu do stosunków UE–Rosja komisarz zapewniła, że Unia nie wróci do *status quo* sprzed konfliktu gruzińskiego, ale widzi konieczność prowadzenia rozmów, choć nie według dawnych zasad. Podkreśliła, że zasada integralności terytorialnej Gruzji jest niepodważalna. Kwestie zapewnienia poszkodowanym pomocy humanitarnej i odbudowy zniszczeń również nie podlegają dyskusji.

Na zakończenie spotkania komisarz oddała hołd działalności papieża Jana Pawła II, podkreślając jego znaczenie i wkład w rewolucję 1989 r. oraz rolę w powstaniu nowego ładu światowego.

W dyskusji, w której wzięli udział senatorowie Włodzimierz Cimoszewicz i Dorota Arciszewska-Mielewczyk oraz posłowie: Jan Religa, Dorota Wróbel, Janusz Piechociński, Marek Borowski i Andrzej Gałazewski, najczęściej poruszonymi tematami były kwestie współpracy z Rosją, sytuacja na Białorusi oraz poparcie Unii dla polskich stoczni i tarczy antyrakietowych w Polsce i Czechach. Mówiono również o konflikcie gruzińskim i ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego.

Kontakty międzynarodowe

18 listopada br. **marszałek Bogdan Borusewicz przyjął ministra spraw zagranicznych Republiki Turcji Aliego Babacana.**

Podczas spotkania marszałek Senatu podkreślił, że Polska i Turcja mają dobre kontakty dwustronne. Turcja, w ocenie Polaków, odgrywa ważną rolę w swoim regionie i jest państwem, które aktywnie działa na rzecz ustabilizowania sytuacji na Kaukazie i w rejonie Morza Czarnego. Polska – zapewnił marszałek – podtrzymuje poparcie dla unijnych aspiracji Turcji. Jego zdaniem, Turcja przeprowadziła wiele reform, by sprostać warunkom UE i zbliżyć się do członkostwa we Wspólnotach.

Marszałek Senatu poruszył także kwestię bezpieczeństwa energetycznego i roli Turcji jako kraju tranzytowego dla transportu ropy i gazu do Europy.

Minister A. Babacan przypomniał, że kontakty dyplomatyczne Polski i Turcji trwają już 592 lata. Relacje dwustronne między naszymi krajami są doskonałe, i to nie tylko na szczeblu wysokich urzędów, ale także zwykłych obywateli. W tym roku – jak wynika z prognoz – Turcję odwiedzi 350 tys. Polaków. W Polsce funkcjonuje około 150 tureckich firm. Minister podkreślił też dobrą współpracę obu krajów na arenie międzynarodowej. Jego zdaniem, w wielu kwestiach politycznych oba kraje wyrażają takie same poglądy.

Minister A. Babacan wyraził również przekonanie, że Turcja jest krajem, który może być przydatny Unii Europejskiej.

Podczas spotkania rozmówcy wiele uwagi poświęcili sprawom bezpieczeństwa i stabilizacji, a także dywersyfikacji dostaw ropy i gazu do Europy. Marszałek B. Borusewicz przekazał zaproszenie przewodniczącemu parlamentu Turcji do złożenia wizyty w Polsce.

Wizytę w Senacie złożył turecki minister spraw zagranicznych Ali Babacan.

* * *

26 listopada br. **marszałek Bogdan Borusewicz przyjął ministra spraw zagranicznych Republiki Chorwacji Gordana Jandrokovica.**

Podczas spotkania marszałek Senatu zapewnił gościa, że Polska wspiera euroatlantyczne aspiracje Chorwacji. Dodał jednak, że unijne problemy z ratyfikowaniem Traktatu z Lizbony mogą mieć wpływ na dalsze rozszerzanie Unii Europejskiej.

Marszałek B. Borusewicz wyraził zadowolenie z rozwoju kontaktów handlowych między Polską a Chorwacją, a także ze stale rosnącej liczby polskich turystów odwiedzających ten kraj. Marszałek podkreślił, że docenia rolę stabilizacyjną, jaką odgrywa Chorwacja w swoim regionie. Interesował się także sytuacją w Bośni i Hercegowinie oraz problemami w stosunkach ze Słowenią.

Minister G. Jandrokovic podziękował za wsparcie chorwackich starań o wejście do NATO i UE. Wyraził nadzieję, że relacje – zwłaszcza handlowe – między obu krajami będą coraz intensywniejsze. Zdaniem ministra, Chorwacja w przyszłym roku powinna być już pełnoprawnym członkiem NATO. Teraz, przed akcesją, dostosowuje swoje prawo do unijnych wymagań, reformuje sądownictwo, prowadzi walkę z korupcją i przestępczością, pracuje także nad prywatyzacją stoczni. Minister zgodził się z marszałkiem B. Borusewiczem, że problemem dla Chorwacji może być nieprzyjęcie Traktatu Lizbońskiego. Minister wyraził jednak nadzieję, że do końca 2009 r. Unia przełamie impas i otworzy drzwi przed Chorwacją.

Marszałek Bogdan Borusewicz przyjął ministra spraw zagranicznych Chorwacji Gordana Jandrokovica.

Podkreślił, że jednym z priorytetów Chorwacji jest pokój i stabilizacja w Europie Południowo-Wschodniej, dlatego angażuje się we współpracę regionalną. Jego zdaniem, Chorwacja stanowi pomost między UE a Bałkanami Zachodnimi. Jest liderem w regionie i może pomagać innym krajom w realizacji ich europejskich aspiracji. Szef chorwackiego MSZ zaznaczył, że jego kraj jest gotowy utrzymywać dobre relacje z Serbią i Słowenią. Dodał, że Serbia musi się uporać ze swoimi wewnętrznymi problemami i zaakceptować realia polityczne. W opinii ministra G. Jandrokovica, społeczność międzynarodowa powinna więcej uwagi poświęcić sytuacji w Bośni i Hercegowinie, trzy żyjące tam narodowości nie mogą się bowiem porozumieć co do przyszłości tego kraju. Zdaniem ministra, rozwiązaniem tego problemu może być zagwarantowanie suwerenności i integralności terytorialnej Bośni i Hercegowiny, równości trzech żyjących tam narodowości oraz stworzenie euroatlantyckiej perspektywy.

W trakcie spotkania politycy wiele uwagi poświęcili także kwestiom związanym z prywatyzacją stoczni.

Zaproszenie do NATO Chorwacja otrzymała na kwietniowym szczycie w Bukareszcie. W lipcu br. w Brukseli podpisano protokoły o przystąpieniu tego kraju do Sojuszu, lecz dokumenty te muszą ratyfikować władze 26 państw członkowskich. Chorwacja liczy także, że stanie się członkiem Unii w 2010 r. Francja i Niemcy stoją jednak na stanowisku, że nie może być mowy o dalszym rozszerzeniu UE, dopóki wszystkie kraje członkowskie nie ratyfikują Traktatu Lizbońskiego.

Kronika senacka

17 listopada br. **wicemarszałek Krystyna Bochenek wzięła udział w inauguracji działalności Międzynarodowego Instytutu Dialogu i Tolerancji im. Jana Karskiego w Rudzie Śląskiej**. Jak podkreśliła wicemarszałek Senatu, Jan Karski to człowiek, który chciał powstrzymać holocaust. Jej zdaniem, jego piękne życie, działalność i niezłomna postawa są najlepszym świadectwem tego, że jednostka może wpłynąć na bieg historii.

Podczas konferencji towarzyszka życia oraz wykonawczyni testamentu Jana Karskiego Kaya Mirecka-Ploss przekazała na rzecz instytutu prawa niematerialne do jego dorobku intelektualnego. K. Mirecka-Ploss od lat współpracuje z Rudą Śląską, pomagając polskim dzieciom – sierotom, którymi zostały wskutek tragicznych wydarzeń, w tym katastrof górniczych, organizując im wakacje i święta za granicą.

Najważniejszym celem Międzynarodowego Instytutu Dialogu i Tolerancji im. Jana Karskiego w Rudzie Śląskiej jest edukacja młodzieży w duchu otwartości i dialogu. Placówka będzie też miejscem prezentacji osobistych pamiątek po legendarnym kurierze rządu polskiego na uchodźstwie.

Jak przypomniała podczas konferencji K. Mirecka-Ploss, właśnie na Śląsku – w konsulacie polskim w Gliwicach – J. Karski rozpoczynał swoją karierę jako młody dyplomata przed II wojną światową.

Instytut ma działać w użyczonej i wyremontowanej przez miasto zabytkowej willi. Znajdzie się tam wiele osobistych pamiątek po J. Karskim, m.in. jego dyplom uniwersytecki ze Lwowa, odznaczenia przyznawane przez różne środowiska żydowskie, dyplomy honorowego obywatelstwa różnych amerykańskich miast czy życzenia urodzinowe, nadesłane przez ówczesnego prezydenta Stanów Zjednoczonych Billa Clintona w 1997 r. Znajdą się tam także jego biurko i szachy oraz przekazane przez K. Mirecką-Ploss flagi – polska i amerykańska, którymi okryta była trumna J. Karskiego.

Prezes instytutu Bożena Łobzowska zapowiedziała, że jednym z pierwszych zadań będzie zainicjowanie badań socjologicznych na temat skali nietolerancji w społeczeństwie, by wiedzieć, w jakim kierunku prowadzić później projekty. W planach są warsztaty i spotkania ze znanymi osobistościami dla młodzieży, a także studentów ostatnich lat kierunków uniwersyteckich, przygotowujących się do pracy w dyplomacji.

* * *

18 listopada br. **w Senacie, pod patronatem Komisji Nauki, Edukacji i Sportu i jej przewodniczącego senatora Kazimierza Wiatra oraz rektora Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej PEDAGOGIUM prof. Marka Konopczyńskiego, odbyła się konferencja „Zagrożenia wychowawcze XXI wieku”**.

Celem konferencji, zorganizowanej w roku obchodów 120-lecia urodzin Andrzeja i Olgi Małkowskich, było zaprezentowanie najważniejszych zjawisk wpływających na pojawianie się zaburzeń emocjonalnych u dzieci i młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem uzależnień od substancji chemicznych, infoholizmu i przestępczości.

Przewodniczący Komisji Nauki, Edukacji i Sportu senator K. Wiatr podkreślił, że wychowanie to terażniejszość i przyszłość naszego społeczeństwa. Przekazywanie wartości i utrzymanie ciągłości pokoleniowej jest najważniejszą powinnością społeczeństwa i powinno się odbywać z niezwykłą starannością.

W Senacie odbyła się konferencja poświęcona zagrożeniom wychowawczym XXI wieku.

Zdaniem senatora K. Wiatra, w ciągu ostatnich dziewiętnastu lat przemian w Polsce priorytetowo traktowano gospodarkę, sprawy społeczeństwa pozostawiano natomiast często na drugim planie, zapominając, jak ściśle te dziedziny są ze sobą powiązane. Z badań dotyczących kapitału ludzkiego wynika jednoznacznie, że niezwykle istotne znaczenie w rozwoju gospodarki ma człowiek – jego kwalifikacje, umiejętności i wiedza, a także system wartości i morale.

Senator K. Wiatr przypomniał uchwałę Senatu RP o potrzebie budowy atmosfery wychowawczej w Polsce i jej przesłanie, mówiące o tym, że wychowywanie młodego pokolenia jest obowiązkiem całego społeczeństwa, wszystkich obywateli i instytucji państwa. Senacka konferencja, jak stwierdził senator, powinna się wpisać w tworzenie atmosfery dobrego wychowania na dziś i dla przyszłych pokoleń. Jak mówił senator, żyjemy w dobie społeczeństwa informacyjnego, budowy gospodarki opartej na wiedzy, gdzie media, Internet rozwijają się niezwykle dynamicznie. Powstaje pytanie, czy jesteśmy w stanie mentalnie jako społeczeństwo to przyswoić?

Prof. M. Konopczyński rozpoczął swoje wystąpienie od cytatu z Fiodora Dostojewskiego: „Nigdy jeszcze w historii nie działo się tyle złego i nie było tyle niecných uczynków. Nigdy wcześniej nie było tylu podłych rodziców i tylu małych bandytów. Nigdy wcześniej nasz kraj nie tonął w takim bezmiarze złodziejstwa i patologii”. „Zacytowałem słowa wypowiedziane przez Fiodora Dostojewskiego w 1876 r., w czasach, które wprawdzie kojarzą się z wojnami, ale których nie identyfikujemy jako szczególnie niebezpiecznych czy szczególnie patologicznych. Wkroczyliśmy w XXI wiek i, jak się wydaje, refleksja wielkiego rosyjskiego pisarza nie straciła na wartości. A może przesadzamy, mówiąc i pisząc o zagrożeniach wychowawczych? Przecież istniały one zawsze, a ich ciężar gatunkowy zależał od przyjętej perspektywy wartościowania” – argumentował rektor Wyższej Szkoły Pedagogiki Resocjalizacyjnej PEDAGOGIUM. Pytał, dlaczego tak się dzieje, że pomimo wielkiego rozwoju cywilizacji, kultury, nauki człowiek nie

jest w stanie okiełznać samego siebie. Jak stwierdził, człowiek nie panuje nad społeczną przestrzenią dobra i zła. „Ale czy dzieje się tak dlatego, że nie umie, nie potrafi, nie jest w stanie”?

Podczas konferencji historię wychowania, edukacji oraz wpływ wychowania na rozwój społeczny przedstawił senator Adam Massalski.

Podczas debaty omawiano także zagrożenia związane z gwałtownym rozwojem nowych technologii, przemocą, narkotykami oraz współczesne wyzwania stojące przed instytucjami pracującymi z dziećmi. Podjęto próbę poszerzenia wiedzy o wpływie patologii społecznych u dzieci i młodzieży na kondycję moralną społeczeństwa i na perspektywy rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju. Podczas konferencji zaprezentowano również społeczne formy aktywności, sprzyjające zapobieganiu wielu zaburzeniom.

W senackim spotkaniu wzięli udział przedstawiciele Kancelarii Prezydenta i Kancelarii Premiera, posłowie i senatorowie, reprezentanci resortów edukacji, sprawiedliwości, sportu, nauki i szkolnictwa wyższego, zdrowia, spraw wewnętrznych i obrony narodowej, przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk oraz instytucji i organizacji zajmujących się problematyką wychowania i zapobiegania patologiom społecznym, m.in. Związku Nauczycielstwa Polskiego, policji, Centralnego Biura Śledczego, Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Krajowego Biura ds. AIDS, związków harcerskich, organizacji typu *non-profit* – MONAR, KARAN, TZN, OHP, Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, Polskiego Czerwonego Krzyża i Transparency International. W konferencji uczestniczyli też reprezentanci kościołów i związków wyznaniowych, środowisk akademickich, lokalnych organizacji i animatorów inicjatyw społecznych, szkół, placówek resocjalizacyjnych, mediów, pism naukowych i popularnonaukowych podejmujących problematykę wychowania, a także przedstawiciele lokalnych społeczności młodzieżowych.

* * *

18 listopada br. **marszałek Bogdan Borusewicz i wicemarszałek Sejmu Stefan Niesiołowski powitali na dziedzińcu parlamentu sztafetę Strzegących Prawa**, która przenosi Olimpijski Ogień Nadziei z Grecji na ceremonię otwarcia XIII Światowych Letnich Igrzysk Olimpiad Specjalnych, które odbędą się w lutym 2009 r. w stanie Idaho, w USA.

Witając sztafetę, marszałek Senatu podkreślił, że Ogień Nadziei jest także symbolem życia, radości i zwycięstwa. Marszałek życzył sportowcom laurów, a organizatorom sztafety gratulował sukcesu w umiejętnym wspieraniu rozwoju intelektualnego i fizycznego podopiecznych.

Marszałek Bogdan Borusewicz i wicemarszałek Sejmu Stefan Niesiołowski powitali na dziedzińcu parlamentu sztafetę Strzegących Prawa

Sztafeta Strzegących Prawa jest w Polsce po raz drugi. Ponowny przywilej goszczenia Ognia Nadziei wiąże się z przyznaniem Polsce prawa do organizacji w 2010 r. Europejskich Letnich Igrzysk Olimpiad Specjalnych.

Światowy „Bieg z pochodnią Strzegących Prawa na rzecz Olimpiad Specjalnych” to międzynarodowy ruch, którego członkami są ludzie na co dzień zajmujący się wdrażaniem oraz egzekwowaniem prawa. Ruch ten – oprócz uświadamiania społeczeństwu, czym jest niepełnosprawność intelektualna i olimpiady specjalne – zbiera pieniądze na działalność programów narodowych.

Ogień Nadziei, zapalony 11 listopada br. na Akropolu, w Atenach, transportowany w specjalnej lampce górniczej, przyleciał do Warszawy ze stolicy Zjednoczonych Emiratów Arabskich – Abu Dhabi. Pod Kolumną Zygmunta na placu Zamkowym pochodnię od płomienia zapaliła prezydent Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz. Następnie sztafeta udała się przed Pałac Prezydencki, gdzie podjęła ją prezydencka para, Maria i Lech Kaczyńscy. Dalej trasa Ognia Nadziei prowadziła przed ambasadę USA – sztafetę pozdrowił ambasador Victor Ashe, pod Sejm i Senat, Kancelarię Prezesa Rady Ministrów – powitał ją wicepremier Grzegorz Schetyna.

Bieg zakończył się uroczystością w hali Torwaru. W obecności 3000 uczniów gimnazjów i szkół specjalnych symbolicznie zapalił medalista ubiegłorocznych olimpiad specjalnych w Szanghaju Andrzej Strzyżewski w towarzystwie Leszka Blanika.

Ogień Nadziei odwiedzi w ciągu blisko trzech miesięcy pięć kontynentów. Idea tego biegu zrodziła się w 1981 r. w Stanach Zjednoczonych, a w przedsięwzięcie to zaangażowały się wszystkie środowiska zajmujące się egzekucją i przestrzeganiem prawa.

* * *

Marszałek Bogdan Borusewicz spotkał się z Tadeuszem Konwickim.

19 listopada br. **marszałek Bogdan Borusewicz przyjął w Senacie wybitnego pisarza i reżysera filmowego Tadeusza Konwickiego** – tegorocznego laureata Nagrody Literackiej m.st. Warszawy, a także tytułu „Ambasador Języka Polskiego”.

T. Konwicki jest prozaikiem, scenarzystą i reżyserem filmowym. Debiutował jako publicysta, a także autor reportaży. Jego najbardziej znaną powieścią jest „Mała apokalipsa”. Pisał ponadto scenariusze filmowe i kręcił filmy autorskie, m.in. „Ostatni dzień lata”, „Salto”, „Jak daleko stąd, jak blisko”. Jest również znany z adaptacji dzieł literatury, m.in. „Doliny Issy” Czesława Miłosza.

* * *

19 listopada br. **marszałek Bogdan Borusewicz otworzył w Senacie wystawę „900 lat Raciborza”**, zorganizowaną z inicjatywy senatora Tadeusza Gruszki.

W uroczystości wzięli udział senatorowie i posłowie, przybyli też przedstawiciele władz Raciborza z prezydentem Mirosławem Lenkiem i starostą Adamem Hajdukiem. Po wystawie oprowadzała dyrektor muzeum w Raciborzu Joanna Muszała-Ciałowicz.

Wystawa wpisuje się w tegoroczny jubileusz obchodów 900-lecia ukazania się pierwszej pisemnej wzmianki o Raciborzu w źródłach historycznych – w kronice Galla Anonima z 1108 r.

Duża część ekspozycji – przygotowanej przez muzeum w Raciborzu w większości z własnych zbiorów, a także z zasobów archiwów państwowych we Wrocławiu i Katowicach oraz Muzeum Narodowego we Wrocławiu – była już prezentowana jako wystawa czasowa w muzeum w Raciborzu.

Celem zorganizowania ekspozycji jest ukazanie Raciborza – bardzo ważnego miasta, położonego na skrzyżowaniu traktów handlowych, m.in. szlaku bursztynowego, szlaku ze Wschodu w kierunku Wrocławia, szlaku z Moraw. Racibórz był siedzibą księstwa, ważnym ośrodkiem politycznym, administracyjnym, kulturalnym, gospodarczym i handlowym, dynamicznie rozwijającym się przez całą swoją historię. To jedno z najstarszych miast polskich, które prawa miejskie uzyskało przed 1217 r.

To także jedno z najbardziej zielonych śląskich miast. Współczesny Racibórz stanowi atrakcję pod względem historycznym, kulturowym i przyrodniczym, a troska o poszanowanie relikwów przeszłości, dziedzictwa wielowiekowej i wielokulturowej spuścizny jest jednym z najważniejszych celów jego władz.

Na ekspozycji prezentowanej w Senacie zobaczyć można m.in. zabytki archeologiczne z okresu neolitu, brązu i żelaza, dowodzące dawnego osadnictwa na terenach miasta. Zostały pokazane średniowieczne naczynia, świadczące o wysokiej kulturze materialnej mieszkań-

Marszałek Bogdan Borusewicz otworzył w Senacie wystawę „900 lat Raciborza”.

ców, a także kopie unikatowych pieczęci władców Raciborza, wywodzących się z dynastii Piastów i czeskich Przemyslidów, pieczęci miejskich z okresu 1224–1850, fotokopie dokumentów pergaminowych, m.in. statut Raciborskiego Bractwa Literackiego, najwcześniej założonego na Górnym Śląsku. Ekspozowane są fotokopie dokumentów dotyczących działalności Rady Miasta Raciborza od 1343 do 1700 r. oraz kart graduatu dominikańskiego, spisane w Raciborzu w XV w. Przedstawiono również fotografie najwcześniejszych monet – denara braktea-towego z drugiej połowy XII w. i halerzy Raciborza z XV w.

Okres nowożytny ilustrują kopie litografii z widokami miasta i zamku raciborskiego, planem Raciborza i okolic z XVIII w. Wystawę wzbogacają reprodukcje kilkudziesięciu historycznych pocztówek z widokami charakterystycznych miejsc Raciborza z przełomu XIX i XX w., ekspozowane na tle współczesnych fotografii miasta.

* * *

19 listopada br. w związku ze śmiercią przewodniczącego Izby Doradców Maroka Mustaphy Oukacha marszałek Bogdan Borusewicz wystosował depezę kondolencyjną do I wiceprzewodniczącego Izby Doradców Mohammeda Fadiliego:

„Z ogromnym smutkiem i żalem przyjąłem wiadomość o śmierci przewodniczącego Izby Doradców, Pana Mustaphy Oukacha. W imieniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i moim własnym pragnę przekazać na Pana ręce szczere wyrazy współczucia. Śmierć Pana Mustaphy Oukacha jest ogromną stratą dla całego Narodu.

Wspominać będziemy postać Zmarłego jako człowieka otwartego, przyjaciela narodu polskiego oraz rzecznika ugruntowania przyjaźni polsko-marokańskiej. Na długo pozostanie nam w pamięci gościnność, jakiej doświadczyliśmy podczas oficjalnej wizyty delegacji Senatu RP w Maroku. Łączymy się w smutku z obywatelami Maroka oraz z Rodziną i najbliższymi”.

* * *

19 listopada br. w siedzibie Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej w Warszawie **odbyła się konferencja „Innowacje w demokracji”**. Debatę zorganizowały Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej i Senat RP, przy współudziale Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Inaugurując spotkanie, wicemarszałek Marek Ziółkowski podkreślił znaczenie demokratycznych postaw obywateli w życiu społecznym i politycznym. Jednocześnie zwrócił uwagę, że demokracja ma słabości, których nie można całkowicie usunąć. W tym miejscu przywołał słowa Winstona Churchilla, że demokracja jest ciągle jeszcze najgorszą formą rządów, jeśli nie liczyć innych metod, których próbowano.

W opinii wicemarszałka Senatu, dzisiejszą słabością demokracji są m.in. biurokracja, struktury oligarchiczne czy zakulisowe podejmowanie decyzji. Często zostaje ograniczona tylko do sfery instytucjonalno-politycznej. „Innowacje demokratyczne mogą zwiększyć świadome uczestnictwo obywateli we władzy” – powiedział wicemarszałek.

Jako moderator dyskusji wystąpił znany publicysta Jacek Żakowski. Jego zdaniem, słabością polskiej demokracji jest jej słabość na poziomie lokalnym. „Mimo potęgi samorządu, mimo zaangażowania setek tysięcy ludzi cały czas mamy kłopot” – powiedział. Jak stwierdził, słabość samorządu wynika nie tylko z małego zaangażowania obywateli, ale również ze stosowanych procedur, odbieranych przez obywateli jako mało ludzkie.

W referacie wygłoszonym podczas debaty prof. Radosław Markowski, członek PAN i wykładowca Wyższej Szkoły Psychologii Społecznej w Warszawie, nie zgodził się z opinią, że demokracja – jako typ ustroju pojmowanego abstrakcyjnie – traci pozytywny odbiór w oczach obywateli. Jego zdaniem, jej dobra ocena nie słabnie. Kryzys demokracji widoczny jest dopiero na poziomie pośrednim – w ocenach partii politycznych, parlamentu, całej „klasy politycznej”, a także w szczegółowych opisach jej funkcjonowania. Zwiększa się bowiem cynizm polityczny, brakuje zaufania do całości klasy rządzącej. Obniżają się wskaźniki „poczucia podmiotowości politycznej” i oceny „reaktywności systemu politycznego”. Obywatele czerpią coraz mniejszą satysfakcję z ograniczonego wpływu na politykę oraz z faktu, że sprawy publiczne pozostają niemal wyłącznie w rękach polityków.

Rozwiązaniem wydaje się przyjęcie założeń demokracji deliberatywnej. Organizacja jej przedsięwzięć obejmuje zazwyczaj małe, 10–20-osobowe grupy dyskutujące o sprawach publicznych, problemach lokalnych czy różnych aspektach polityki lokalnej. Dobór uczestników odbywa się na zasadzie połączenia reprezentatywności – dla zróżnicowania danej społeczności – i merytorycznej selekcji. Dla legitymizacji działań takiej grupy istotne jest, aby opinia publiczna wiedziała o zaistnieniu tego gremium społecznego, celu jego spotkań, umowie zawartej z władzami o sankcjonowaniu postanowień podjętych przez tę grupę, a także o szczegółowych rekomendacjach w danej sprawie, np. konsultacjach z ekspertami. Tego typu spotkania odbywają się od lat dziewięćdziesiątych np. w Danii pod nazwą *censensus conferences*. Ich rangę potwierdza miejsce spotkań – budynek parlamentu, a towarzyszy im bardzo duże nagłośnienie przez media.

Dyskusje odbywają się bez udziału kamer i publiczności, tak by ich uczestnicy nie czuli się skrępowani ani nie odczuwali presji. Po zakończeniu pracy nad daną inicjatywą rygorystycznie przestrzega się natomiast zasady upublicznienia jej wyników. Szczególnie ważna jest rola moderatorów, a także swoistych rzeczników medialnych (osoby wyznaczone do kontaktów z mediami). Moderatorzy włączani są do pracy nad tymi inicjatywami przede wszystkim po to, by zapewnić pełne uczestnictwo wszystkim członkom takiego przedsięwzięcia oraz nie pozwolić świadkom i powoływanym ekspertom na manipulację.

W swoim wystąpieniu prof. R. Markowski przedstawił nowe, innowacyjne metody aktywności obywatelskiej, wykorzystywane już na Zachodzie, ze szczególnym podkreśleniem doświadczeń i osiągnięć w tym zakresie Duńczyków, Niemców i Amerykanów. Omówił m.in. zasady funkcjonowania paneli technologicznych, cywilokracji, komórek planowania, ław obywatelskich i partycypacyjnego zarządzania budżetem.

Zastosowanie takich innowacji na naszym rodzimym gruncie, zarówno na poziomie lokalnym, jak i parlamentarnym, nie wymaga szczególnych zmian w prawie. Zastąpić je powinna

świadoma wola obywatelska, dynamika działania podmiotów chcących dyskutować o sprawach publicznych. Jak podkreślił prof. R. Markowski, wprowadzenie innowacyjnych poczynań dałoby ogromny impuls edukacyjny wszystkim, którzy w przyszłości pragnęliby kandydować na wszelkiego typu urzędy. Z czasem wpłynęłoby to też na zwiększenie wymagań społecznych względem kandydatów.

Mówca przekonywał, że na poziomie lokalnym władze mogą sobie pozwolić na innowacyjne eksperymenty w demokracji. Bardzo dobrym pomysłem byłoby zastosowanie w Polsce testów dla kandydatów do pełnienia funkcji w samorządach. Z jednej strony, sprawdzałyby one ich umiejętności w zakresie merytorycznego i poprawnego rozumowania, z drugiej zaś – pozwalałyby poznać ich etyczne standardy.

Odpowiedź na pytanie, czy i które z przedstawionych możliwości można zastosować w Polsce, prof. R. Markowski pozostawił uczestnikom debaty „Innowacje w demokracji”.

Kolejny uczestnik panelu, prof. Janusz Reykowski, mówił o istocie pojęcia demokracji deliberatywnej, wskazując na polskie badania w tej dziedzinie, przeprowadzone przez Wyższą Szkołę Psychologii Społecznej w Warszawie.

W swoim wystąpieniu podkreślił potrzebę wypracowania, już na wstępie, niezbędnych założeń w celu osiągnięcia konsensusu w zakresie przedmiotu dyskusji. Upatrywał tego w spełnieniu dwóch warunków: wyrobienia w uczestnikach dyskusji przekonania o potrzebie wypracowania wspólnego stanowiska końcowego oraz zachowania szacunku dla postaw i wypowiedzi współuczestników dyskusji poprzez poszukiwanie podobieństw, a nie różnic.

O praktycznej stronie badań, zastosowanych metodach i wynikach końcowych poinformował słuchaczy mgr Wiesław Szydło z Wyższej Szkoły Psychologii Społecznej.

Podczas dyskusji uczestnicy konferencji mówili o swoich doświadczeniach, zdobytych w trakcie lokalnej działalności w sprawach publicznych. Wielu z nich reprezentowało najniższe szczeble władzy samorządowej (sołectwa) i na swoim terenie już od lat nie tylko inspirowało rozmaite inicjatywy obywatelskie o różnym stopniu społecznego oddziaływania, ale też w nich uczestniczyło.

Wyrażano przekonanie, że niezwykle ważne jest podejmowanie dalszych działań na rzecz nowych form demokratycznego zarządzania krajem. Wymagać to będzie, oprócz solidnego przygotowania eksperckiego przedstawicieli władzy lokalnej, aktywistów i społeczników, powstania potrzeby takiego nowego, inspirującego społeczności lokalne działania. Ciągłe bowiem brakuje powszechnego przekonania, że warto angażować się w pracę społeczną, gdyż służy ona dobru społecznemu.

Deбата „Innowacje w demokracji” rozpoczęła kampanię Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej na rzecz unowocześnienia władzy lokalnej i włączenia do życia publicznego szerszych grup społeczeństwa, które do tej pory nie chciały lub nie mogły tego zrobić.

* * *

24 listopada br. w **Senacie, pod honorowym patronatem prezydenta Lecha Kaczyńskiego, odbyła się Gala Nominatów X Edycji Narodowego Konkursu Ekologicznego „Przyjaźni Środowisku”**. Galę współorganizowała wraz z Centrum Wspierania Inicjatyw Porządowych Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska.

Podczas uroczystości wyróżnionym gratulował przewodniczący Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senator Jerzy Chróścikowski. Spotkanie prowadził sekretarz Narodowej Rady Ekologicznej, wiceprzewodniczący Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senator Michał Wojtczak.

Podstawowym celem konkursu „Przyjaźni Środowisku” jest popularyzacja inwestycji i działań na rzecz ochrony środowiska naturalnego. Konkurs ma także za zadanie wyróżnić podmioty zaangażowane w edukację ekologiczną wśród dzieci i młodzieży oraz społeczności lokalnych.

Tytuł „Przyjaźni Środowisku” przyznawany jest w trzech kategoriach: „Samorząd Przyjazny Środowisku”, „Przedsiębiorstwo Przyjazne Środowisku” oraz „Promotor Ekologii”. Do tej

W Senacie odbyła się Gala Nominatów X Edycji Narodowego Konkursu Ekologicznego „Przyjaźni Środowisku”. Uroczystość prowadził sekretarz Narodowej Rady Ekologicznej, wiceprzewodniczący Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senator Michał Wojtczak.

pory tym tytułem może się poszczycić już ponad 450 gmin, firm oraz placówek oświatowych z całej Polski. X edycja konkursu zakończy się 6 lutego 2009 r. i wówczas poznamy tegorocznych laureatów.

Kategoria „Samorząd Przyjazny Środowisku” dotyczy samorządów terytorialnych (gmin, powiatów) oraz samorządowych związków celowych, które w ostatnim czasie zrealizowały ważne z punktu widzenia społeczności lokalnych lub regionu inwestycje ekologiczne. Wnioski w tej kategorii oceniane są pod kątem kompleksowości podjętych rozwiązań, ich nowatorstwa, skali zaangażowania własnego samorządów, dostosowania inwestycji do standardów i dyrektyw UE, a przede wszystkim pod względem poprawy stanu środowiska naturalnego.

Do konkursu w kategorii „Przedsiębiorstwo Przyjazne Środowisku” przystąpić mogły podmioty gospodarcze, które poczyniły inwestycje ekologiczne, mające na celu nie tylko poprawę funkcjonowania przedsiębiorstwa, ale także stanu środowiska naturalnego w regionie. Ocenie podlegała kompleksowość działań, nowatorstwo zastosowanych rozwiązań technologicznych i zaangażowanie w edukację ekologiczną.

Największa liczba ubiegających się o tytuł „Przyjaźni Środowisku” była w kategorii „Promotor Ekologii”. Mogły w niej rywalizować wszystkie podmioty: placówki oświatowe, jednostki samorządu terytorialnego, przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe, instytuty naukowe oraz mass media. Podczas oceniania brane były pod uwagę: skala zaangażowania instytucji

w edukację ekologiczną, propagowanie działań na rzecz ochrony środowiska i zdrowego trybu życia, podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz organizacja imprez o charakterze proekologicznym.

W tegorocznej, X edycji konkursu samorządy oraz przedsiębiorstwa starać się mogły również o Europejską Nagrodę Ekologiczną – *European Ecological Award „Environment Friendly”*. Celem ustanowienia tej nagrody było wyróżnienie jednostek zaangażowanych w realizację działań mających na celu dostosowanie do wymagań unijnych w zakresie ekologii, ochrony środowiska oraz zrównoważonego rozwoju, zmniejszanie różnic w rozwoju pomiędzy krajami członkowskimi, a także pomiędzy poszczególnymi ich regionami.

Podczas X edycji konkursu Narodowa Rada Ekologiczna wybierała nominatów spośród 400 kandydatów. O tytuł „Przyjaźni Środowisku” ubiegały się gminy, starostwa, miasta, przedsiębiorstwa, szkoły, a także przedszkola, co – jak podkreślili organizatorzy konkursu – dobrze wróży polskiej ekologii.

W kategorii „Gmina Przyjazna Środowisku” nominowano 17 urzędów miast i gmin, w kategorii „Powiat Przyjazny Środowisku” – 3 starostwa powiatowe. Nominację do tytułu „Firma Przyjazna Środowisku” otrzymało 8 przedsiębiorstw, 2 zakłady nominowano w kategorii „Technologia Godna Polecenia”. Nominatami do nagrody „Promotor Ekologii” decyzją Narodowej Rady Ekologicznej zostało 24 uczestników konkursu, w tym 11 szkół i 2 przedszkola.

Do nagrody „Europejska Nagroda Ekologiczna” nominację otrzymały trzy starostwa powiatowe – w Bełchatowie, Dzierżonowie i Kole; trzy urzędy gminne – w Kazimierzu Biskupim, Łękawicy i Dębicy; dwa urzędy miasta – w Legnicy i Ustrzykach Dolnych oraz jedno przedsiębiorstwo – AM Trans Progres Sp. z o. o.

* * *

27 listopada br. w **Senacie odbyła się konferencja „Twórcy niepodległości 1918–1922”**, zorganizowana przez Komisję Kultury i Środków Przekazu w związku z przypadającą w tym roku 90. rocznicą odzyskania niepodległości przez Polskę.

Otwierając konferencję, marszałek Bogdan Borusewicz stwierdził, że Senat RP pragnie ugruntować opinię, iż odzyskanie niepodległości nie było tylko splotem okoliczności takich jak wojna, osłabienie zaborców, ale w dużej mierze wynikiem działalności samych Polaków – społeczeństwa i polityków.

Jak podkreślił przewodniczący Komisji Kultury i Środków Przekazu senator Piotr Ł.J. Andrzejewski, konferencja łączy się z uchwałą Senatu, podjętą w 90. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę, która uznała wkład ówczesnego społeczeństwa, polityków – także tych z opozycji – w budowanie niepodległego bytu państwowego. Jego zdaniem, konferencja wpisuje się w cykl wydarzeń upamiętniających fundamenty naszej niepodległości.

W opinii marszałka B. Borusewicza, 20 lat niepodległości potrzebne było następnym pokoleniom. „Bez pamięci o przeszłości i próby jej zrozumienia trudno zrozumieć współczesność, trudno zrozumieć postawy ludzi” – mówił. Podziękował historykom za udział w konferencji i podzielenie się swoimi badaniami nad tym okresem, bo, według marszałka Senatu, stale na nowo interpretuje się fakty, które doprowadziły do polskiego listopada. „Mamy obowiązek pamiętać o tamtych ludziach i wydarzeniach, o twórcach niepodległości – powiedział B. Borusewicz. Dodał, że teraz nie ma prób politycznego kształtowania historii okresu II Rzeczypospolitej, nie ma ideologii, która każe interpretować i zakłamywać historię. Podkreślił, że znaczna część obecnych elit politycznych to ludzie wywodzący się z opozycji demokratycznej. Zaznaczył, że czas odzyskiwania niepodległości był inspiracją dla ludzi „Solidarności”. Okres II Rzeczypospolitej trwał dwadzieścia lat i w przyszłym roku upłynie dwadzieścia lat od pierwszych wolnych wyborów do Senatu RP. Zdaniem marszałka B. Borusewicza, nie unikniemy porównań tych dwóch okresów – analizy tamtych i obecnych sukcesów i porażek. W jego opinii, nie ma wątpliwości, że bez tamtych dwudziestu lat niepodległości nie byłoby Powstania Warszawskiego, nie byłoby wspaniałych ludzi, którzy po wojnie, w czasach zakłamania i represji, potrafili pielęgnować myśl o wolnej ojczyźnie.

W 90. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę Komisja Kultury i Środków Przekazu zorganizowała w Senacie konferencję „Twórcy niepodległości 1918–1922”.

Senator P.Ł.J. Andrzejewski podsumował konferencję słowami generała Władysława Andersa: „Odrzucimy wszystko, co nas dzieli, wybierzmy wszystko, co nas łączy”. Zdaniem senatora, taką zasadą kierowali się twórcy polskiej niepodległości. Przewodniczący senackiej komisji kultury zapowiedział organizację kolejnych konferencji poświęconych sylwetkom wielkich Polaków zapomnianych lub zepchniętych na margines historii.

Intencją organizatorów konferencji było ukazanie wszystkich najważniejszych osób i środowisk zasłużonych w odbudowie polskiej państwowości po I wojnie światowej. Podczas sesji referaty przedstawili wybitni znawcy tematu i biografowie postaci zasłużonych w tym dziele. Przedstawiona została działalność w tamtym okresie takich polityków jak Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Ignacy Jan Paderewski, Wojciech Korfanty, Ignacy Daszyński, Wincenty Witos.

W konferencji udział wzięli senatorowie Janina Fetlińska, Barbara Borys-Damięcka, Adam Massalski, Henryk Górski, Wojciech Skurkiewicz, historycy i naukowcy, a także studenci i młodzież licealna.

* * *

27 listopada br. odbyła się **senacka konferencja „Wpływ amerykańskiego kryzysu na bezpieczeństwo i stabilność rynków finansowych w UE i Polsce”**, zorganizowana przez Komisję Spraw Unii Europejskiej Senatu RP. Jej celem było włączenie parlamentu do publicznej dyskusji na temat wpływu, jaki na polski system bankowy i krajową gospodarkę mają transgraniczne kryzysy ekonomiczno-finansowe.

Otwierając konferencję, marszałek Bogdan Borusewicz podkreślił wolę polskiego parlamentu do podjęcia poważnej narodowej debaty na temat przeciwdziałania skutkom globalnego kryzysu finansowego. Jak stwierdził marszałek, skłaniają nas do niej polemiczne wypowiedzi niektórych polityków i ekspertów, dotyczące sposobów walki z kryzysem, a także narastający spór, jaki się toczy wokół miejsca i roli NBP.

W swoim wystąpieniu marszałek Senatu wyraził przekonanie, że konferencja będzie ważną inicjatywą na rzecz budowania politycznego konsensusu w sprawie zapobiegania podobnym kryzysom w przyszłości. Być może, zainspiruje ona decydentów do podjęcia działań skutecznych i bardziej czytelnych dla polskiego społeczeństwa.

Senator Edmund Wittbridt, przewodniczący Komisji Spraw Unii Europejskiej, podkreślił, że kierowana przez niego komisja z ogromną uwagą analizuje wszystkie trudne problemy i zjawiska, z jakimi mierzy się Polska, zwłaszcza w wymiarze europejskim. „Szczególnie niepoko-

Senacka Komisja Spraw Unii Europejskiej zorganizowała konferencję poświęconą wpływowi amerykańskiego kryzysu na bezpieczeństwo i stabilność rynków finansowych w UE i Polsce. Odbywające się w Sali Kolumnowej Sejmu spotkanie otworzył marszałek Bogdan Borusewicz.

jące są wnioski płynące z pierwszych analiz dotyczących genezy i skutków obecnego kryzysu finansowego, a także, a może przede wszystkim, z ograniczonych możliwości zapobiegania tego typu zjawiskom w przyszłości - stwierdził senator.

Zdaniem senatora E. Wittbrodta, dzisiaj nikt nie ma już wątpliwości, że ogólnosiwiatowa recesja gospodarcza stała się faktem, a najprawdopodobniej długotrwałe jej skutki będą znacznie bolesniejsze dla takich krajów jak Polska niż dla krajów wysoko rozwiniętych. Powstaje więc zasadnicze pytanie, w jaki sposób te skutki będzie można zminimalizować.

„Istnieją różne teorie” – mówił senator E. Wittbrodt – „jak należy wychodzić z kryzysu gospodarczego. W opinii wielu ekonomistów, trudne czasy wymagają mocnego zaciśnięcia pasa. Zasadność takich zachowań jest oczywista. Recesja oznacza mniejszą produkcję, większe bezrobocie i mniejsze wpływy podatkowe. Istnieje wszakże inna koncepcja, z powodzeniem wdrażana przez Gordona Browna, dzisiejszego premiera i byłego ministra skarbu w rządzie Tony’ego Blaira. Opiera się ona na acykliczności wydatków rządowych w stosunku do koniunktury gospodarczej. Kiedy jest dobrze, należy ograniczyć wydatki budżetowe i kumulować środki na gorsze czasy. Kiedy przychodzi dekoniunktura i wszyscy przedsiębiorcy ograniczają wydatki na inwestycje, rząd powinien uruchomić wolne środki by pobudzić gospodarkę”.

Przewodniczący Komisji Spraw Unii Europejskiej wyraził jednak wątpliwość, czy taki mechanizm może być zastosowany w Polsce. „Bilans otwarcia nie jest, niestety, dla nas zbyt korzystny. Jak do tej pory, pomimo dobrej koniunktury i niezłych wyników gospodarczych, polscy decydenci niechętnie myśleli o przeprowadzeniu niezbędnych reform finansów państwa” – stwierdził senator.

Senator E. Wittbrodt zwrócił też uwagę na toczącą się dyskusję na temat daty przystąpienia Polski do EMU. Jego zdaniem, niezależnie od prezentowanych poglądów nikt nie ma wątpliwości, że to polityczne, a nie ekonomiczne racje zadecydują o dacie naszego przystąpienia do unii monetarnej. Tymczasem, ekonomiczne skutki wejścia do eurolandu będą bardziej odczuwalne dla polskiej gospodarki i całego społeczeństwa niż skutki wejścia do unii gospodarczej.

W debacie podczas senackiej konferencji udział wzięli ambasador Francji w Polsce Francois Barry Delongchamps, który przedstawił doświadczenia prezydencji francuskiej i Francji w walce z kryzysem finansowym w UE. Jego wystąpienie było wprowadzeniem do rozważań na temat genezy, skutków i sposobów zapobiegania globalnym kryzysom gospodarczo-finansowym.

W części poświęconej anatomii kryzysu swoje stanowiska prezentowali m.in. przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego Stanisław Kluza, który wyjaśniał, kto i w jakim stopniu odpowiada za utrzymanie stabilności systemu finansowego w Polsce, oraz Wojciech Kwaśniak – były Inspektor Nadzoru Bankowego, który mówił o źródłach kryzysu i jego skutkach.

Kolejny blok tematyczny poświęcony był potrzebie i sposobom przeciwdziałania skutkom obecnego kryzysu. Prof. Witold Orłowski odniósł się do kwestii ustanowienia globalnego regulatora, który stałby na straży światowego porządku finansowego. Prezes Związku Banków Polskich Krzysztof Pietraszkiewicz ocenił zasadność i skuteczność różnego rodzaju planów pomocowych dla sektora bankowego, tak często ostatnio ogłaszanych przez amerykańskich i europejskich decydentów.

W ostatniej części konferencji Andrzej Wójtowicz z Biura Spraw Międzynarodowych i Unii Europejskiej Kancelarii Senatu zainicjował dyskusję na temat przyczyn, dla których inwestorzy przestali ufać instytucjom finansowym.

* * *

27 listopada br. w Senacie **wicemarszałek Marek Ziółkowski i przewodniczący Komisji Ustawodawczej senator Krzysztof Kwiatkowski spotkali się z przedstawicielami Polskiego Czerwonego Krzyża** – dyrektorem generalnym zarządu Elżbietą Śmietanką i przewodniczącym Krajowej Rady Dawców Krwi Sławomirem Kaczyńskim.

**Wicemarszałek
Marek Ziółkowski
i przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
senator Krzysztof
Kwiatkowski spotkali
się z przedstawicielami
Polskiego Czerwonego
Krzyża**

W tym roku przypada jubileusz 50-lecia Ruchu Honorowego Krwiodawstwa Polskiego Czerwonego Krzyża, a w 2009 r. – 90. rocznica powstania tej organizacji.

Podczas rozmowy E. Śmietanko i S. Kaczyński przedstawili najważniejsze problemy dotyczące działalności PCK i ruchu honorowych dawców krwi. Mowa była m.in. o przygotowaniach do przyszłorocznych obchodów jubileuszowych, o potrzebie stworzenia elektronicznej bazy unikatowych zbiorów około 10 mln dokumentów, pozostających w dyspozycji Biura Informacji i Poszukiwań PCK. Rozmawiano też o zbyt małym zapasie krwi, którym dysponuje publiczna służba krwi, a także o zapewnieniu odpowiednich i systematycznych nakładów na ten cel. Zwracano również uwagę na potrzebę edukacji obywateli w zakresie udzielania pierwszej pomocy medycznej.

Wicemarszałek M. Ziółkowski zapewnił gości o swoim zrozumieniu dla idei reprezentowanych przez PCK. Zadeklarował gotowość współpracy i pomocy legislacyjnej Senatu w rozwiązaniu problemów ustawowych, utrudniających sprawną i szybką działalność Polskiego Czerwonego Krzyża. W tym kontekście przypomniał o możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej, którą dysponuje Izba, a także o wadze, jaką Senat przywiązuje do działalności organizacji pozarządowych.

Uzgodniono, że w najbliższym czasie przedstawiciele PCK przedstawią przewodniczącemu Komisji Ustawodawczej senatorowi K. Kwiatkowskiemu listę przepisów ustawowych, które krępują i utrudniają działalność tej organizacji. Senatorowie zadeklarowali natomiast, że zwrócą się do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka i do prezesa Narodowego Banku Polskiego Sławomira Skrzypka, popierając wyemitowanie okolicznościowego znaczka i wybite pamiątkowej monety z okazji 90-lecia istnienia PCK.

Tego samego dnia, z inicjatywy wicemarszałek Krystyny Bochenek, przedstawiciele Polskiego Czerwonego Krzyża: dyrektor E. Śmietanko, członek Zarządu Głównego Jerzy Karnaus oraz przewodniczący Krajowej Rady Dawców Krwi S. Kaczyński, byli gośćmi senatorów z Komisji Zdrowia.

Podczas posiedzenia, zorganizowanego z okazji przypadającego w tym roku jubileuszu 50-lecia Ruchu Honorowego Krwiodawstwa, rozmawiano o najważniejszych problemach tego ruchu, a także o samej idei Polskiego Czerwonego Krzyża i o rozwiązaniach, m.in. legislacyjnych, które mogą pomóc w jej krzewieniu, a przede wszystkim w niesieniu pomocy osobom potrzebującym.

* * *

28 listopada br. w Gdyni **marszałek Bogdan Borusewicz wziął udział w uroczystościach związanych z 90. rocznicą powstania Marynarki Wojennej**. Jedną z ważniejszych części obchodów było powitanie powracającej z kilkumiesięcznej misji na Morzu Śródziemnym fregaty ORP „Pułaski”.

Marynarka Wojenna została powołana do życia 28 listopada 1918 r. rozkazem marszałka Józefa Piłsudskiego. Z okazji rocznicy na wszystkich polskich okrętach podniesiono wielką gałkę banderową, a w kościele Marynarki Wojennej w Gdyni-Oksywiu odprawiono mszę świętą w intencji tej formacji.

W południe goście, wśród których był m.in. minister obrony narodowej Bogdan Klich, spotkali się pod pomnikiem Marynarza Polskiego, gdzie m.in. wręczono sztandar Oddziałowi Zabezpieczenia Marynarki Wojennej.

Podkreślając znaczenie polskiej floty, szef resortu obrony przypomniał zebrany pod pomnikiem, że po odzyskaniu niepodległości 17 dni wystarczyło, by marszałek Józef Piłsudski powołał do życia Marynarkę Wojenną. „Marynarka Wojenna ma jasną przyszłość przed sobą. Polska potrzebuje Marynarki Wojennej, a my – Polacy, chcemy być z niej dumni” – powiedział, dodając, że w najbliższych latach polską flotę czeka doposażenie w nowy sprzęt i modernizacja już posiadanego.